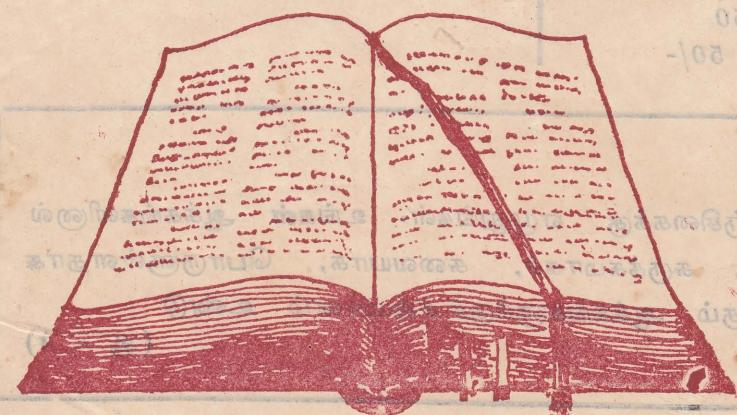

தித்தாந்தா ஸ்

- 1 - மலைகளை பறாவோ
- 2 - அதே கழுப்புகளை
- 3 - ...
- 4 - மப்பிலி கூடாது
- 5 - சென்றிரி கூடாது
- 6 - மத்துவி கூடாது
- 7 - வசூலி கூடாது
- 8 - மத்துவி கூடாது
- 9 - சென்றிரி பயிரிலிங்
- 10 - சென்றிரி பயிரிலிங்
- 11 - சென்றிரி பயிரிலிங்
- 12 - சென்றிரி பயிரிலிங்
- 13 - சென்றிரி பயிரிலிங்
- 14 - சென்றிரி பயிரிலிங்

1989 ஜூன்

தொண்டன்

ஜூன் - 1989

மலர்: 21

இதழ்: 04

ஆசிரியர்:

நிங்ஸ்லி ரூபா

இணை ஆசிரியர்:

மலர்வேந்தன்

ஆசிரியர் குழு:

எஸ். வோகநாதன்
ஏ. ஜி. இராஜேந்திரம்
பி. ஜோசப்

வெளியீடு:

சமூகத் தொடர்பு நிலையம்,
திரு./ மட். மறை மாவட்டம்.

தொடர்பு:

சமூகத் தொடர்பு நிலையம்,
அ. பெ. எண்: 44,
மட்டக்களப்பு.

SOCIAL COMMUNICATIONS CENTRE
P. O. Box - 44,
BATTICALOA.

விலை:

தனிப்பிரதி ரூபா 4/50
ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 50/-

எழுதுங்கள்!

தொண்டன் சஞ்சிகைக்கு எழுதுங்கள். உங்கள் ஆக்கங்களினால் இதனை அலங்கரியுங்கள். சுருக்கமாகச், சுவையாக, பொருளுள்ளதாக எழுதுங்கள். பிரசரமாகும் ஆக்கங்களுக்குச் சள்ளமானம் உண்டு

(ஆ - ர)

உள்ளே . . .

1. எமது குரல்	— 1
2. திருத்தந்தை பேசுகிறார்	— 2
3. இரலைம் துருவலைம்	— 4
4. திசைமாருத தியா...	— 6
5. தமிழ் வளர்த்து... ...	— 11
6. நாலாயிரச் சிரிப்பு ...	— 14
7. சந்தனச் சிதறல்கள்	— 16
8. கவி ஆரம்	— 19
9. மாணவர் பக்கம்	— 20
10. கூடைக்குள் தேசம்	— 21
11. விவிலியப் புதிர்	— 23
12. சந்திரா பாதர்...	— 25
13. நெஞ்சம் மறப்பதில்லை	— 26

எமது குரல்

காலந்தான் எவ்வளவு விரைவாக ஓடுகிறது! சந்திரா அடிகள் மறைந்து இத்திங்களுடன் ஓராண்டு நிறைகிறது. மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்கள் மறக்க முடியாத ஒருவர் அவர். அவர் நினைவுகளை மீட்டுப் பார்க்கின்ற இந்த நேரத்திலே தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற கொலைகளும், பழிவாங்கலும், அடாவடித்தனங்களும் எமது சமூகத்தையே நாற்றமெடுக்க வைக்கின்றன. எமது சமூகத்தின் கட்டுக்கோப்புகள் அனைத்தும் உடைப்பட்டு பொல பொல வென்று உதிர்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். பின்னோயார் பிடிக்கப்போய் குரங்காய் முடிந்த கதையாய் உரிமைகளை வென்றெடுக்க ஆரம்பித்த போராட்டம் எமது அடிப்படை உரிமைகளையே அசைத்து உடைத்து நொருக்கி அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

‘இலட்சியங்கள் மட்டுமல்ல, அவற்றை அடையும் வழிமுறைகளும் உயர்ந்தவையாயிருக்க வேண்டும்’ என்ற காந்தியடிகளின் கூற்றை இங்கே நினைக்காமலிருக்க முடியவில்லை. உயர்ந்த இலட்சியத்தை அடைய நாம் தெரிந்துகொண்ட பிழையான வழிமுறையின் பக்க விளைவுகள் தானு இவை? சூரிய கத்தியை அறியாத குழந்தைகளிடம் கொடுத்து விட்ட, அல்லது எடுக்க விட்டு குற்றத்துக்கு தண்டனையா இவை? அல்லது சிலரை மட்டும் முன்னே நடக்க விட்ட, பலர் தம் நலனைக் காக்க ஒதுங்கிக் கொண்ட சுயநலனுக்குக்கிடைக்கும் பரிசுகளா இவை? இன்னும் எத்தனை தலைமுறையை நாம் வீணாக்கப் போகிறோம்? உயிர்களை உடமைகளை இழக்கப் போகிறோம்? எத்தனை காலம் அடிமைகளாய் கைகட்டி வாய் பொத்திக் காலங்கழிக்கப் போகிறோம்? நாம் இழந்தவைகள் கொஞ்சமல்ல. விலைமதிப்பற்ற உயிர்களை ஆயிரக்கணக்கில் இழந்துள்ளோம். இந்த அழிவுகளிலிருந்து புதிய வாழ்வொன்று உயிர்க்க வேண்டும்; உதய மாக வேண்டும்; அதற்கு நாம் உழைக்க வேண்டும். அதை விடுத்து,

எமது அறியாமையினாலும், ஒற்றுமையின்மையாலும் கொலைவெறித்தனத்தாலும் நமது எதிர்காலத்தை - நமது வாழ்வை நாமே அழித்தால் நம்மைவிடப் பரிதாபத்துக்குரிய மூடர் உலகில் வேறெங்கும் இருக்க முடியாது. ஆகவே,

நாம் விரட்ட வேண்டியது ஆட்களை அல்ல - நமது அறியாமையை.

நாம் கொல்ல வேண்டியது அப்பாவி உயிர்களை அல்ல - எம்மிடமுள்ள கொலைவெறியை.

நாம் வளர்க்க வேண்டியது பிரிவுகளையும், அமைப்புகளையுமல்ல - ஒற்றுமையை.

இது எப்போது சாத்தியமாகும்? எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

ஆசிரியர்

நீதியின்பால் பசிதாகமுள்
னோர் பேறு பெற்றேர்.
ஏனெனில் அவர்கள் நிறைவு
பெறுவர்.

மத். 5/6

திருத்தந்தை

பேசுகிறார்

திருச்சபையின் ஓவ்வொரு உறுப்பினருடைய தலையாய கடமை கிறீஸ்துவுக்குச் சாட்சி பகருவதாகும். சொல்லாலும், செயலாலும், குடும்பத்திலும், சமுதாயத்திலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் குருக்களாகவும் தாம் வேலை செய்யும் தொழிற் கூடங்களிலும் இக்கடமையை ஆற்ற வேண்டும். ஓவ்வொரு நாட்டின் கலாசாரம், மரபுகள், பண்பாடுகள் இவற்றை மனதில் கொண்டு நற்செய்திப் பணியாற்ற வேண்டுமென்பது இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் படிப்பினை.

எனவே, கிறீஸ்தவர்கள் தங்கள் நாட்டின் கலாசாரத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும் கிறீஸ்துவோடு இணைந்து புதிய வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவாறு அவற்றை முழுமையாகக் கீழ்க்கண்ட ஒத்துவைகளுக்கு ஏற்ற வாறு அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் கிறீஸ்துவ சமயம் ஏதோ வேறொரு நாட்டிலிருந்து வந்தது என்ற தவறுன் என்னும் நீங்கும் திருச்சபையின் படிப்பினையில் இந்தக் கருத்து எப்போதுமே இருந்து வந்துள்ளது.

கிறீஸ்துவின் நற்செய்தி எதையும் குறை வாகக் கருதுவதில்லை. அந்தந்த நாட்டில் விளங்கும் நல்லது எதையும் அது பயன் படுத்தியே வந்துள்ளது. விசுவாசத்திற்கும் கலாசாரத்திற்கும் ஓர் உறவைக் கொண்டுவருவது பொது நிலையினரின் சிறப்பான பணியாகக் கருதப்படுகிறது.

அதே சமயத்தில் திருச்சபையின் சத்திய படிப்பினைகளுக்கு சாட்சியாக விளங்குவதிலும் நாம் கொள்கைப் பிடிப்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். நாம் பணிசெய்ய அழைக்கப் பட்டுள்ளோம். எனவே எல்லோருக்கும் எப்போதும் அன்புகாட்ட வேண்டும். அன்பு இல்லாத கிறீஸ்தவ வாழ்க்கை பொருளற்றது என்பதை மேலும் மேலும் உணரவேண்டிய தொரு காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். திருத்தந்தை ஆரூம் சின்னப்பர் கூறியது போல் ஓவ்வொரு மனிதனுடைய முகத்திலும் நாம் கிறீஸ்துவின்முகத்தைக் காணவேண்டும் அந்த முகத்தில் துன்பமும், துயரமும் கண்ணீரும் காணப்பட்டால் இன்னும் தெளிவாக கிறீஸ்துவின் முகத்தை அங்கு காணலாம்.

கிறீஸ்வின் முகத்தை நாம் காணும் போதெல் லாம் நம் பரலோகத் தந்தையின் முகத்தையே காண்பவர்களாக விளங்கவேண்டும். அப் பொழுது நம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை இறை வண்யே மையமாகக் கொண்டுள்ளதாக விளங்கும்.

நாம் வாழும் இக்காலத்தில் நாடுகளுக் கிடையிலும் மக்களுக்கிடையிலும் அமைதி சீர்குலைந்து வேறுபாடுகளும், பிளவு மனப் பான்மையும் பெருகி வருகின்றது. வாழ்க்கையின் மீது ஒருவித கசப்பு ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம். இச் சூழ்நிலையில் தேவைப்படுவது யேசுவின் அன்புச் செய்தியே இத்தகைய அன்புச் செய்தியை அறிவிப்பதும், நம்மால் முடிந்த அளவு எல்லா மக்களுக்கும் சேவை செய்வதும் இன்றைய சூழ்நிலைகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இந்தச் சேவை புரி வதில் திருச்சபையின் மக்கள் அனைவருமே சிறப்பாகப் பொது நிலையினர் ஈடுபடுவது அவசியம்.

அன்புச் சகோதரரே! நீங்கள் எல்லோரும் கிறீஸ்துவின் உயிருள்ள சாட்சிகளாக வாழ அழைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். கடவுளின் வார்த்தைக்கு சாட்சிகளாகவும், கிறீஸ்து உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்திய மீட்பு அளிக்கும் செய்தியாகிய, அன்பிற்கும் இரக்கத்திற்கும் சாட்சிகளாகவும் வாழ அழைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

பிரதமரான நடிகர்

இந்தியாவின் முன்னே பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் ஒரு பழைய சினிமா நடிகரும் கூட “பாபுனே கஹாதர்” என்ற பழைய இந்திப் படத்தில் 12 நிமிடங்கள் தோன்றி நடித்துள்ளார். “நன்றாக நடித்தேன்” எல்லாக் காட்சிகளும் ஒரே டேக்கில் ஓ. கே. ஆனது என்று பெருமைப்படும் தேசாய் மறுபடி நடிக்க விரும்ப வில்லை.

விவிலியக் கருத்தரங்கு

வீசுக்கல்முனை

-०००-

வேதாகமத்தைப் பற்றிய அறிவினை ஆழமாக்குதல், வேதாகமத்தைப் படிப்பதில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துதல் ஆகிய குறிக்கோள்களைக் கருத்தாய் கொண்டு 24 - 4 - 89 அன்று வீசுக்கல்முனைப் பங்கில் விவிலியக் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கு வீசுக்கல்முனைப் பங்குத் தந்தையின் தலைமையிலும் அவரது வழி காட்டலுடனும், புதுவாழ்வுச் சமூகத்தினரால் நடாத்தப்பட்டது. வேதாகமத்தை மையமாகக் கொண்ட பல உரைகளும், கலந்துரையாடல்களும், வினிலிய வினாஷ வினாப் போட்டிகள், வினிலிய விளையாட்டுக்கள், விவிலிய நாடங்கள் போன்றவையும் இடம் பெற்றன. கருத்தரங்கின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக ‘10 கட்டளைகள்’ என்ற திரைப்படம் மறைமாவட்ட திருமறைப் பணி நிலையத்தினால் காண்பிக்கப்பட்டது. இதில் கலந்து கொண்ட 41 இளைஞரும், யுவதிகளும் நல்ல தொரு கருத்தரங்கில் பங்குபற்றிய மனநிறைவுடனும், பெற்ற பெருவாழ்வைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற மன உந்தலுடனும் வீடு திரும்பினர்.

இரவலும் துருவலும்

செ. குணரத்தினம்

கண்ணதாசன்

காலை குளித்தெழுந்து
கருஞ்சாந்துப் பொட்டுமிட்டு
கருநாகப் பாம்பெனவே
கார்கூந்தல் பின்னலிட்டுக்
காத்திருந்கேன் உம்வரவைக்
சடைக் கண்ணேல் பார்த்திருந்தேன்.
என்று தொடங்கும் பாடல் தான் கவியரசு
முதன் முதல் எழுதிய கவிதையாகும். இறுதி
யாக அவர் மரணப்படுக்கையில் இருந்த
போது எழுதிமுடித்தது இயேசு காவியம்.

சி. பாலசுப்பிரமணியத்தின் தமிழ்
இலக்கிய வரலாறு

ஆகவே இன்றைய ஓளம் கவிஞர்கள்
முதலில் காதலைப்பற்றித்தான் பாடுகிறார்கள்.
வேறு விடயங்களே இவர்களுக்கு இல்லையா
என்று பெரிய கவிதை ஞானம் கொண்டவர்
போல் பெருமிதப்பட்டுக் கொள்வோரும்,
பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் அவர்களை உதா
சீனம் பண்ணவேண்டாம். இவர்களும் ஒரு
காலத்தில் அழியாத காவியங்களை உருவாக்க
மாட்டார்களா என்ன?

இறுதிக்கடிதம்

எழுத்தாளர் புதுமைப்பித்தன் அவர்கள்
அவருடைய நண்பரொருவருக்கு எழுதிய
இறுதிக்கடிதம் இது ‘நண்ப, நலம் எனக்கு
இல்லை. செல்லியாவைப் பற்றிய நோய்
(காசநோய்) என்னியும் பற்றிக் கொண்டது.
நாங்கள் இருவரும் நண்பர்கள் என்பதை
இதன் மூலமாகத்தான் உறுதிப்படுத்திக்
கொள்ள முடிந்தது.’

சி. பாலசுப்பிரமணியத்தின்

‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’

இறுதியாக எழுதிய கடிதம்கூட எவ்வளவு
சுவையாக இருக்கிறது. ஆனால் நமது கிழக்குப்
பகுதி எழுத்தாளர்கள் சுகதேகிளாக இருந்தும்
கூட எதுவுமே எழுதாமல் தூங்கிக்
கிடப்பதின் அர்த்தம் தான் புரியவில்லை.

புலவராம் கவிதையும்

கவி காளமேகம் ஒரு சமயம் அன்னசத் திரமொன்று குச்சென்றூர் அங்கே
அவருக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை. உடனே
ஆத்திரத்தில்

‘கத்தும் கடல் நாகைகுழ் காத்தான் தன்
சத்திரத்தில் அஸ்தமிக்கும் போது அரிசி
வரும்!

குத்தி உலையிட ஊரடங்கும், ஓரகப்பை
அன்னம் இலையிலிட வெள்ளி எழும்!’
என்ற கவிதையை சத்திரச்சவரில் எழுதி
விட்டுச் சென்றார்.

கிழவர்களே! நில்லுங்கள்!

வயதானவர்களுக்குத் தேனால்
மிகவும் நன்மை முதுமையால் வரும்
இழிவு போகும், கை காலை நம்பி
வாழலாம். கடுக்காட்டதூளைத் தேனில்
குழைத்து மாலையில் தப்பாமல் உண்ணவும்.
இஞ்சிச்சாறும் தேனும் கலக்கி
காலையில் தப்பாமல் உண்ணவும் உண்டால் கிழவரும் குமரராகலாம்.

நமது கவிஞர் களாயிருந்தால் என்ன செய்திருப்பார்கள் என்று உங்களுக்கு என்னத் தோன்றுகின்றதல்லவா!

ஆம் நம்மவர்களென்ன காளமேகத்திற்கு சளைத்தவர்களா?

பிட்டிசம் எழுதி அன்னசத்திரத்தையே மூடியிருக்க மாட்டார்களா என்ன?

பத்து வருடம்

1960ம் ஆண்டு நம்நாட்டிற்கு வந்திருந்த தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தக் 'கங்கை' ஆசிரியர் 'பகீரதன்' அவர்கள் 'தமிழ் நாட்டுச்சிறுக்கதை எழுத்தாளர்களைவிட ஈழத்துச்சிறுக்கதை எழுத்தாளர்கள் பத்து வருடங்கள் பின்தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள்'. என்று கூறி யிருந்கார். பகீரதனுக்கு பதிலளிக்கும் முசமாக எழுதப்பட்ட பலகடிதங்கள் தினகரனில் அப்போது பிரசுரிக்கப்பட்டன.

(விரிவுரையாளர், சிவத்தும்பியின் இலக்கிய நூலிலிருந்து பெறப்பட்டது)

தெலில் உண்மை உண்டோ டெல்லையோ ஆனால் இந்தக்கருத்து முன்வைக்கப்பட்டு பல காலம் கடந்தபின் அண்மையில் நம் ஈழத்துக்கலைஞர்களதும் தமிழ் நாட்டுக்கலைஞர்களதும் இரண்டு நாடங்களை ரூபவாலினியில் திங்களும், செவ்வாயும் அடுத்தடுத்துப் பார்த்தோம். 'அவளைக் கொன்றவள் நீ' என்பது நம் மவரின் நடிப்பில் மலர்ந்த நாடகம், டாக்டர் நரேந்திரனின் விநோத வழக்கு இந்தியக் கலைஞர்களின் நாடகம். இதைப்பார்த்ததும் பகீரதனின் கருத்தை தள்ளிவிட முடியவில்லை. நம்மவர்க்கு உண்மை எப்போதும் கசப்பான மாத்திரையே!

காலில் கையில் காலங்கள்?

வெள்ளைப் பூண்டை நசுக்கிச் சாறு எடுத்து சிறிது உப்புத்தாளை அதில் சேர்த்து காலிலோ கையிலோ தடவினால் களுக்குப் போய்விடும்.

பூமாலை

மறைந்த கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வா. ஜகந்தாதன் அவர்கள் ஒருசமயம் கவியரங்கொன்றிற்குப் போயிருந்தார். அன்று அங்கே வந்திருந்த கவிஞர்கட்கு ஒரு பூமாலைதானும் போடப்படவில்லை. இதை கி. வா. அவர்கள் கவனித்து, 'கவிகளுக்கு (குரங்குகளுக்கு) பூமாலை கொடுத்தால் என்ன நடக்கும் தெரியாதா' அதற்கு பழமொழி வேறு உள்ளதே' என்றாராம்.

ஆதாரம் : கலைமகள்

நமது கவிஞர்களுக்கு மாலை போட வேண்டாம். ஆனால் அவர்கள் பாடும் கவிதை கலைக் கேட்க கவிஞர்களைவிட நாலுபேராவது கூட்டத்தில் இருந்தால் தேவலையே!

நால்கள் எழுத எடுத்துக்

கொண்ட காலங்கள்

○○○

● மறைமலை அடிகள் மாண்ணிக்க வாசகர் வரலாறும் காலமும் என்னும் நாலை எழுதி முடிக்க 24 ஆண்டுகள் ஆயின்.

● பாரசீக கவிஞர் பாதெளசி 'ஷாருமா' என்னும் செழங்காப்பி யத்தை இயற்ற 30 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டது.

● டால்ஸ் டாய் ஏழு ஆண்டுகள் செலவழித்து 'போரும் அமைதியும்' என்ற நவீனத்தை உருவாக்கினார்.

● 'அனைலஜி' என்னும் கருத்துக் கருவுலத்தை எழுதி முடிக்க பிழைப்பட்டிருக்கு 20 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

நோர்வே நாட்டு தமிழ்ச் சங்கத்தின் பரிசுக்கதை

திசை மாருத... தியாகங்கள்..!

முத்துமாதவன் - கறுவாக்கேணி

ஏன்னை அனுதார வாக இறக்கிவிட்ட அந்தப் பழைய காலத்து “பஸ்” வண்டி பாதையில் எழுந்த புழுதிப்படலத்துள் மறைந்து காணமல் போக... “லொட்ட...” “லொட்ட...” என்ற அதன் சத்தமும் பெரிதாகக் கேட்டு பிறகு தேய்ந்து விட்ட... தனியே மயானத்தில் நிற்பதைப் போன்ற பிரேரணை ஏற்பட மயிர்க்கால் குத்திட்டு மேனி சிலிர்த்துக் கொண்டது.

சுற்றிலும் கண்களை ஓட்டிட்டேன்... நாள் தவருது பூஜை நடந்த பிள்ளையார் கோயிலின் மேற்கூரை பயங்

கரமாக உடைந்து... நொறுங்கித் தொங்கிற்று, தீ வைக்கப்பட்ட அடையாளம் தெரியாமல் பிள்ளையார் மட்டும் வெள்ளையாய் அதே புன் சிரிப்போடு... விழிகளில் சருணைக் கடலைத்தேக்கி வைத்த வாறு காட்சி தந்தார். எனது மனம் அவரது பாதகத்தைத் தொட்டு வணங்கிற்று, ஆலமரத்தின் இலைச்சருகுகளை கூட்டிடப் பெருக்க ஆளின்றி பிள்ளையாருக்கு முன்னால் தூவப்பட்ட மல்லிகைப் பூக்களாக

நிரம்பி, வழிந்துகிடக் கிறது ..

“நேத்து ராத்கிரி... யம்மா!! தூக்கம் போச்சுடி.... யம்மா!” என்ற சினிமாப்பாடலை அலறவிட்டு வியாபாரம் செய்துகேண்டிர்க்கடைகள் எரிந்து... ஞாபக சின்னத்துக்காக ஒன்றிரண்டு தாண்களுடன் காட்சி தந்தது. நாம் வழமையாக அரட்டை அடிக்கும் சலுங்கடை ஒன்று கண்ணுடிகளை இழுந்து விட்டு நிர்வாணமாகக் கிடந்தது...

மக்களின் பேரிரைச்சு லோடு மாலை நேரங்களில்

மயங்கிக்கிடந்த முச்சந்தியா இது...!! காதல் வண்டுகள் மலர்களுடன் கரம்பிடித்து களிப்போடு நடந்த வீதி களா?... இப்படிக் கணவணை இழுந்த விதவையைப்போல களையிழுந்துவிட்டன... எனது கண்ணிலே... கங்கை பாய்வதற்கான அறிகுறி தென்பட...! ஈரகுட்டையால் கசக்கியபடி பெட்டியை தூக்கியபடி வீடு நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தேன்,

சிறுவயதிலே தந்தையை இழுந்துவிட்ட நான் படிப்பதற்கு வழியில்லாமல் தவித்த போது... எனது தாய் வயல் களிலே வேலைக்குப்போனான்.. இரவினிலே! பக்கத்து வீடு களில் பாத்திரம் கழுவுவது, மா இடிப்பது என்று இருபத்து நாலு மணி த் தி யாலமும் வெறும் வயிற்றேடு உழைத்து என்னைப் படிக்க வைத்தாள், மூன்று தங்கைகளினாலும் அந்மாவின் எதிர்கால வாழ்வின் தும் நம்பிக்கை நடசுத்திரமாகவும்,.. வன் செயலின் போது வெறிபிடித்தோரின் துப்பாக்கி குண்டுகளுக்கு தனது கணவனைத் தாரைவார் த்துவிட்டுத் திருமணமான இருபதாம் நாளே... விதவையாகிவிட்ட,

கால் ஊனமுள்ள அக்காவின் வாழ்வைத் தாங்கும் சுமை தாங்கியாகவும்.. சோகத்தின் பிடியிலே சிக்கிய நான் ஒரு வாறு எஸ். எஸ். சி எழுதி ஆறுபாடங்களில் சித்தியும் பெற்று... வேலை தேடும் படலம் நடந்த போது தான்...

... துயரமான சம்பவங்கள் தலைதூக்கத் தொடங்கின... புத்தங்களிலும், திரைப்படங்களிலும் பார்த்த, படித்த யுத்த முழக்கங்களும் மனித அழிவுகளும், கண்ணதிரே நடந்தபோது !!! இரவு பகலாக மரண வீடுகளில் ஒப்பாரி ஒலி தொடர்ந்த போது ! வீடுகள், வாசல்களை இழந்து மக்கள் காடுகளில் மிருகங்களைவிட கேவலமாகப் பதுங்கி வாழ்த் தொடங்கிய போது ! துப்பாக்கிக் குண்டுகளின் சத்தம், காதுகளையும், இதயங்களையும் ஊடுருவிக்குடல்களைக் கிழித்துக் கீழே தொங்க விட்ட போது ! அம்மா என்னை கட்டிப்பிடித்து தினமும் அழித்தொடங்கினால் இரவு வேளைகளில்... எமது கிராமங்களைச் சுற்றிவளைக்கும் இராணுவத்தினர்... விசாரணை என்ற பெயரில் பிடித்துப்

போன என் வயது இலோஞூர் களின் உடல்கள் அழுகி எரிந்தும் எரியாததுமான அரை அவியல் உடல்களைப்பற்றி அறிந்து அக்கா, தங்கைகள், அம்மா, என்னைக் கண்ணைக் காப்பது எத்தனை நாளைக்கு!...

அம்மா... ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாக... “தம்பி...! நீ எங்கேயாவது போய் உயிரைத் தப்பவைடா ?” என்று புலம் பத் தொடங்கினால்,

அக்காவின் கூறைச் சேலையையாருக்கோ குறைந்த விலையில் விற்று.. என்னை அனுப்பி வைத்தனர், இலங்கையின் தலைநகராம் கொழும் பிலே!... என்னைப் போல.. உயிர்தப்பியோர் குறைந்த சம்பளங்களிலும், சிலர் சாப்பாட்டுக்கு மட்டும் என்றும் கீழ்த் தரமான தொழில்களிலும் சடுகட்டிருந்தனர், எனது இனத்தின் துயரம் படிந்த சரித்திரத்தின் இது எந்தக்கட்டம் என்று தெரியாமல் நானும் சுமார் இரு வருடங்களாக அஞ்ஞாதவாசம் புரிந்தே விட்டேன்.

சண்டைகளும், சுமாதா னங்களுமாக மக்களின் உயிர்களை வைத்து “தாயம்” விளையாடப்பட்டதே யன்றி முடிவில்லா ஓர் “இழுபறி” இன்றும் தொடர.. அக்கா வின் ஒரு கடிதம் என்னை புறப் படவைத்துவிட்டது... எனது இதயத் தெய்வமான அம்மா விற்குக் கடுமையான வருத்தம்

ஆனால் ஊர் நிலைமை மோசம் என்றும் அம்மாவின் நிலை மோசமாகினால் “தந்தி” அடிப்போமென்றும், திடை ரென் வரவேண்டாம் என்றும் அனுப்பி இருந்தாள்.

இதயமுள்ள எந்த மக்கும் இதைப் பார்த்தபின்பு தனது உயிரை ஒரு பொருட்டாக நினைப்பானா?— சன்னிலே நீரோடும், நெஞ்சம் கலங்கிய நினைவுகளோடும் நான் வந்து இறங்கி விட்டேன்.

நான்... தார் ரோடை விட்டு எனது கிராமத்துள்ள நுழையும் ‘கிரவல்’ பாதையில் திரும்பி நடக்கவும..... இராணுவ வண்டிகள்... பல ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பாரிய இரைச்சலோடு பறந்து சென்றன...

‘அடே... ய், .. முத்து .. நீ!... இப்பதானுடா வாரா?’ என்றபடி எனது நண்பன் சிவா காட்டுக்குள்ளிருந்து வெளிப்பட்டு வந்தான், என்கைகளைப் பிடித்தான். தெளிவாக நல்ல வெள்ளையாக இருந்த சிவா... மெலிந்து கறுத்து... கண்கள் உள்ளே போய்...’

‘டேய். சிவா!... இதென்னடா ... கோலம்?... நான் அழப் பார்த்தேன்...’

அவனது கண்கள் தீட்டு சண்யமாக என் இதயத்தை ஊடுருவிப்பாய...’ இன்னும் உயிரோடு... இருக்கிறயா?...’

என்று கேளு... என்று சொல்லி விட்டு வீரக்தியாச் சிரித்கான்... ‘கண்கெரியார் அப்பா,... வயது போன அர்மா, கல்யாணப்படாவத்தில் கங்கைகள் இவைகளை விட்டு விட்டு என்னுயிளா மட்டும் காப்பாற்ற வீச்சுக்கிடாமல்கூட விட்டு உன்னைப் போல ஒரு யிருந்கா?... நானும் செளிவாக, வெள்ளையாக இருப்பன் என்ன? சிவா பெப்பாக்குத்துப் பாடாகக் கைதைப்பான் என்று எகிர்பார்த்ததுகான் வெர்சலைப் போல ஒடு, வளிக்க உணவு கண்ணி இல்லாது கிடக்க என்னை முருயாகே! பலவரினாமால பெம்மை சொன்ட என்னைப் பான் கிள்ளல் ஜீரணமாகாமல் அவகிப்பும் என்னை எப்பாற்... இவர்சனைப்போல ஒருத்தப்பற முடியும்

நான் வாங்கை யோடு அவளைப்பார்க்கேன் ‘முத்து தான்பெப்பாக்காசுக்காசுக்காக வோகிணப்படாகே! முறைக்கு நீ பெப்ப வந்திருக்கக் கூடாது. நம்மட... குமார்... புன்றன் ராசா... எல்லாம் எங்க, அவங்கட அம்மா, சகோக ரங்கள் உன்னைக்கண்டா எவ்வளவு மனவே களைப்படுவாங்க இப்பகான்... அவங்கட குடல் கள் பச்சத்தகண்ணியை கண்டிருக்கு... எல்லாரையும் இழந்து இந்த ஊர்..’ மேற்கொண்டு அவனுல் பேசமுடியவில்லை, துயரம் தொன்னைடையை அடைத்திருக்க வேண்டும். நீர் வழியும் கண்ணேடு பேசாமல் நடந்தான்.

அப்போது தூரத்தில்... காலை இமுத்து நொண்டிய

வாறு எனது அக்கா!... வட்டமும் நடையுமாக என்னை நோக்கி வருவது தெரிந்தது...

‘முத்து... நான் வந்து பின்னேரம் சந்திக்கிறன். நீ எதற்கும் இங்க நிற்காமல் கெதியா போகப்பாரு’ என்று சொல்லியபடி சிவா குறுக்கு வீதியில் இறங்கி நடந்தான்.

‘தம்பி... என்றபடி அக்கா ஓடிவந்து கட்டிக் கொண்டாள்... அவளது அழுகுக்கோலம் அல்லது ஆயிரிணந்தது.... எனக்கு வார்த்தையே வரவில்லை... ‘அக்கா... அம்மாவுக்கு இப்ப எப்படியக்கா? சுசமா? ..

‘இப்ப கொஞ்சம் பரவாயில்லை... ஏன் கம்பி மெலிஞ்சு போனே? என்றபடி எனது தலையை வருடிவிட்டாள்... உயிர் தப்பிய ‘பொன்னி’ நாய் அடையாளம் கண்டதாய் வாலை ஆட்டிற்று... கிழித்தெறிந்த கிரை நார் போல அம்மா உடைந்து போன கட்டிலில் கிடந்தாள். தங்கை ககள் எல்லாம் வற்று என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டனர் ‘அம்மா..... அம்மா...’ ‘நான் மெல்லக் கூப்பிட்டு அவளது கேய்ந்து பஞ்சாகிக்கிடந்த கரங்களைக் கடவு, டப் என்று அர்மா வின்கண்கள் திறந்து என்னைப் பார்த்து துடிக்க, வாய் அசைந்து எகையோ சொல்ல முடியாமல் கடுமாற்.. அம்மா வின் கண்கள் அருவியாயிற்று.

‘அண்ண!... அண்டைக்கு ‘ஷல்’ அடிப்பட்டு புஸ்பன் சாக உன்னை என்னி இவகத்தினு?... அதுக்குப்பிற்கு இப்படித்தான்... சாப்பிடவேயில்ல... நீ... ஏன் அண்ண வந்தனே?... ‘தங்கை சுபா அழுகிறுள்.

‘ஷல்’ விழுந்து வெடித்த சத்தம் தான் அவட காதை அடைச்சிப் போட்டு...’ பக்கத்து விட்டு பார்வதி மாமிமெல்லச் சொல்லியபடி இருக்கிறு, அம்மாவின் எலும்புக்கைகள் ஆகரவாக என்னை தழுவிக் கொள்கின்றன.... என்னைக் குனியச் சொல்லி எனது நெற்றியிலே... ஒரு முத்தத்தை பதிக்கிறுள்.

எல்லோர் முகத்திலும் சவக்களை... பிதி! எப்போது, என்ன நடக்கும்? இதிலே யார் தப்புவது, யார் சாவது என்று தெரியாத ரூபயங்கர நிலை, கடந்த இரு வருடங்களையும் இரு யுகங்களாகக் கழித்துவிட்ட மனதோடு மக்கள், மாலையாகினால் களவுணை இழந்த விதவைகளின் ஒப்பாரி, தனது ரேரோமகனை கண் முன்னாலேயே துண்டு துண்டாக வெட்டி வீசியதைக் கண்டு பைத்தியம் பிழத்த ஓர் ஏழைத்தாயின் சித்தக சுவாதீனமற்ற அலறல் காடையர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு... அவமானத்தோடு வாழப்பிடிக்காது கிணறுகளில் பாய்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட நங்கையர்களை நினைவு கூர்ந்தோரின் அழுகை ஒலி... அப் பப்பா...

இதயங்களை உழுக்கிவிடும் இந்கப் பரிதாபக்காட்சியை மனிதர்களால் சுகிக்க முடியுமா?

“வசந்தன் பாட்டும், கோவலன் கூத்தும், கும்மி ஒலியும் சேர்ந்து இசை பொழிந்த இந்தக்கிராமத்தில், இரத்த வெள்ளாமல்வா? பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது...

மகிழ்ச்சிக்கடலில் தீந்திய மக்களைத் துயரக்காற்று தொல்லைப்படுத்துத் து கிடைதே! ... இறைவா இந்த இன்னலுக்கு முடிவு... இந்த இருஞ்கு எப்போது ஒரு விடிவு...” என்றெல்லாம் நான் சிந்தித்த வேளை... அந்தோனியார் கோயிலின் ஆலயமணி அபயம் அளிப்பதைப் போல அசைந்தது. அதன் ஒலி எங்கும் வியாபித்தது,

நான் குளித்து... உடை மாற்றிக் கொண்டேன்... அக்கா தேனிரை தர அருந்தி னேன்... “தம்பி வெளியே!... போகாத வீட்டுக்குள்ளேயே இரு...” என்று முடிக்குமுன்... சுற்றிவரவுள்ள நாய்கள் பயங்கரமாகக் குரரக்க ஆரம்பித்தன... “அண்ணே... ஆமிக்காரர் வாராங்கள்... ஜீயோ” உள்ள போ... அண்ணே...” உடல் கிடுகிடுத்து நடுங்க தங்கை ஓடிவந்து குளினால் அக்கா என்னை இழுத்து குசினிக்குள் விட்டாள்.

“பொன்னி” நாய் ஆக்ரோஷமாக குரரத்துப்பாய், “டப் என்ற ஒரு வெடிச்சத்த மும், சிரிப்பும் கேட்க, எனது நரம்புகள் துடிக்க... என்னை முடியாக்காவைத் தள்ளிவிட்டு எழு... எனது தங்கைகள் மூவரும் எனது காலைக்கட்டிக் கொண்டனர். அக்கா எனது வாயைப் பொத்தினால்,... அக்காவின் கண்ணீர் நெருப்புத் தணல்களைப் போல எனது கண்ணத்தில் விழுந்து உருண்டோடிற்று.

சிறிது நேரம் சென்ற பின்!... வெளியே வந்தால்... வாசலில் தனது நாலு சின்

எஞ்சிறு குட்டிகள் முலைகளை சூப்பிப் பால் குடிக்க... பொன்னி கால்களை பரப்பிய படி கலை சிதறுண்டு போய் கிடந்தது, எதையோ இழந்த தாய் எனது இதயம் துடித் துப் போயிற்று... எதுவித பிழையும் செய்யாமல் பிறந்க மண்ணிலே நாம் அடிமைகள் ஆனாலும் அம்மா... தடுமாறி எழுந்து என்னை அருகே இருத் தினால்,... “ரா...சா...நீ!... போ!... நீ போய்விடுடா?... என்சாவைப்பத்து நீ... கவலைப்படாத... என்ட பெண் குஞ்சகளைக் காப்பாத்து...” அவள் அழத்தொடங்கினால், “அம்மா...!! ஏன் இப்ப அழு கிறு?... நா...ன!... நான் போ றன்... விடியுப் போறன்!”...

எங்கேயோ ஓர் ஆந்தை அலறிற்று... தொலைதூரத்தில் நாய்கள் குரரத்து... பின் ஓய்ந்தது... காடுகளில் குண்டுகள் வெடிக்கிற சத்தம் அடிக்கடி கேட்ட வண்ணமிருந்தது!

என்னை நடுவில்லைத்து எல்லோரும் வளைத்திருந்தனர் சே!.. இது என்ன வாழ்க்கை!... இப்படி நாங்கள் மட்டுமா? லட்சக்கணக்கிலே... துயரப்படுகிறார்கள், அப்போது “புள்ளி... புள்ளி... பாக்கியம்... பாக்கியம்”...

டடல் பருமன் குறைய

எட்டு வாழைப் பழங்களையும் (எந்தவித பழமும்) நாலு கிளாஸ் பக்பபாலையும் சேர்த்து தினசரி உண்டு வந்தால் பத்துத் தினங்களுக்குள் ஒன்பது பவுண்டு சதை குறையும். இரண்டு வேளை உணவை வாழைப் பழமும், பாலுமாகவும், ஒரு வேளை சாதாரண உணவாகவும் கொள்ளலாம்,

என்று யாரோ கூப்பிட... அக்கா “பார்வதி மாமி கூப்பி டூரு என்னவோ தெரியாது என்றபடி குசினிக் கதவைத் திறந்து வெளியே போனாள்... மறுகணம்!... “ஓட வேண்டாம்,” ஓட வேண்டாம்” என்று யாரோ சுத்துவது கேட்டது... பிறகு ஆயிரக் கணக்கிலே துப்பாக்கிகள் நாலாபுறமும் வெடிக்கத் தொடங்கின!... “திடும் திடும்” என்று “ஷல்” கள் வந்து விழுந்தன... கிராமம் யுத்தகளமாயிற்று! ஒரே இருட்டு... இருட்டு இலே! என்ன?... எது! யார? என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை ..

நானும் தங்கைகளும் அக்கா! அக்கா! என்று அலறி ஆனாலும்... அக்காவின் சத்தத் தையே காணவில்லை! சற்று தூரத்திலே வெடி ஒசைகள் சரமாரியாக கேட்டு ஓய்ந்தது!

.. எனது உடல் மரத்து... இதயம் இறுகிற்று. கோழைத் தனம் விலக... அசாத்திய துணிவு நெஞ்சை நிமிர்த் திட்டு... டோர்ச்சை எடுத்துக் கொண்டு வெளியேவர்.. தங்கைகள் அழுது பிடித்தனர் அவர்களை இழுத்துவீசினேன்... “யாரும் என்னைப்பிடிக்கக் கூடாது... போங்கள் உள்ளே! என்று கத்தினேன், பார்வதி

மாஸியின் வேலியருகே!...
பார்வதிமாமி குப்புறகிடக்கக்
பக்கத்துவீட்டார் இருளோடு
இருளாக நின்று எட்டிப்பார்த்
தனர்... அக்கா... அக்கா...
எங்க? எனது நெஞ்சு பரபரத்
தது.. வெறி பிடித்தவணைப்
போல எல்லா இடமும் ஓட...

மாரியம்மான் ஆலயத்தின்
மண்டபத்துக்குள் இரத்த
வெள்ளத்தில் கலை தூள்
தூளாகிப் பறந்து போக
அகே பன்னகை மாறாத
முகத்துடன்... அக்கா!...
சாவிற்குள் சங்கமமாகியிருந்
தாள்.

என்னைக் காப்பாற்ற!...
வெவ்வளவு தாாம் வடிவந்திருக்
கிறாளோ!... அவள்து உயிரை
விட, நானுயிரவாம்ந்து கங்
கைகளை வாழுவைப்பேன்..
என்றா என்னை... என்னைக்
கோட்டமியாக்கிவிட்டு அவள்
தியாகச்சடாகி விட்டாளே!
...லெல்லை லெல்லை!... நான்
னெனி நெங்க ஊரைவிட்டு
போகப் போவகில்லை. என்றாத்
கங்கள் நெங்கே அழியும் போது
நான் மட்டும் சுகமாக ஏறுப்
பகு எந்கவகையில் நியாயம்?
எங்கிருந்தாலும் சாவு வரும்
அந்கச் சாவு எனது பிறந்த
மண்ணிலே, எனது உயிருக்கு
உயிரான கிராமத்திலே நடக்
கட்டும். என் அக்காவின் கியா
கம் எனது கோழித்தனத்தை
கொண்டுவிட்டது, ... நானும்
னெனி வீரன்... நானும் னெனி
வீரன்...” அதை ஆமோதிப்
பது போல... அக்காவின் கல்
வறை மீது சிவந்த அலரிமலர்
களைத் தங்கைகள் தூவிக்
கொண்டிருந்தார்கள், சோக
கீதம் எழுந்து... மெல்லிய
தாய்ப் பரவி... எனது கிரா
மத்தை இன்னும் அழவைத்
துக் கொண்டிருக்கிறது.

பைபிள் ஏற்றுமதி

உலகிலேயே பைபிளை அதிகம் ஏற்றுமதி
செய்யும் முதல் நாடு தென்கொரியா தான் என்
பது சமீபத்தில் தெரியவந்துள்ளது. இங்கிருந்து
119 மொழிகளில் பைபிள் அச்சடிக்கப்பட்டு 91
நாடுகளுக்கு 43 இலட்சம் பிரதிகள் கடந்த
ஆண்டில் மட்டும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. 100
ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் கொரிய மொழியில்
பைபிள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இன்று
நாட்டின் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு
அதாவது நான்கு கோடியே இருபது இலட்சம்
பேர் கிறிஸ்தவர்கள். இந்நாட்டின் ஏற்றுமதி
யில் நான்காவது இடத்தை பைபிள் பெற்றுள்
து முதல் மூன்று இடங்களை வகிப்பவை:
கார், வீடியோ, துணிவகைகள்.

எப்படி வாழ்வது?

நீங்கள் எதையாவது பேச வேண்டும் என்
பதற்காக வாயைத் திறவாதீர்கள். சொல்ல
வேண்டிய அவசியம் வரும் போது மட்டுமே
பொருத்தமாகப் பேசுக்கள். சொல்வதையும்,
அழுத்தமாக. அர்த்தமுள்ளதாக, மகிழ்ச்சியைக்
கலந்து சொல்லுங்கள். பார்ப்பதை விட அதிக
மாகப் புரிந்து கொள்ளங்கள். சம்மா கேட்பதை
விட அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி அறிந்து
கொள்ளங்கள். படிப்பதை விட அதிகமாக மன
தில் நல்லவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளங்கள்.
ஆசைப்பவதை விட அதிகமாக நல்ல நடவடிக்
கைகளில் ஈடுபடுங்கள். வாழ்வதைச் சந்தோஷ
மாக மனநிறைவுடன் வாழுங்கள்.

—பிரரா

தமிழ் வளர்த்து மறை வளர்ப்போம்

● தமிழ் நேசன்

“கற்றதனாலாய் பயனென் கொல் வாலறிவன் நற்றுள் ரொழுாரெனின்’ எனப்பகர் கிறுர் தெய்வப்புலவர் திரு வள்ளுவர். ‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்ய மாரே’ என உரைக்கின்றார் திருமூலர். உலக மொழிகளில் அதிக பக்தி இலக்கியங்களைக் கொண்ட ஒரேமொழி நம் இன்பத் தமிழ்மொழி ஒன்றே. அதனால்தான் தமிழ்த்தாது

தனிநாயகம் அடிகள் ‘தமிழ் பக்தியின் மொழி’என உரைக் கிறுர். ஒரு சமயம் மக்களி டையே வளர்ந்தோங்க வேண்டுமாயின் அதற்கு மொழி மிகவும் அவசியமானது. திருமறை பரப்பும் அவாவினால் உந்தப்பட்டு வேற்று நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குப் பறந்து வந்தனர் பல கத்தோலிக்க துறவிகள்.

இனிமைத் தமிழில் காதல் கொண்டு அதனைப் போற்றிய தத்துவ போதக சவாமிகள் தேங்பா அளிசெய்துதமிழுக்கு வளம் சேர்த்த வீரமாழுளிவர் செந்தமிழை ஆர்வமுடன் பயின்ற ஐ. யு. போப் அடிகள் ஆகிய இவ் ஜேரோப்பிய துறவிகள் தமிழ் வளர்த்து மறை வளர்த்த தனிப்பெரும் வரலாற்று நாயகர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இவர்கள் இன்று எமக்கெல்லாம் ஒர் சவால் விடுகின்றனர்.

தமிழ் மறையாம், தமிழ் இயலாம் தமிழ்ப் பணியாம் அனைத்துமே சமயத்தின் அடித் தயத்திலேயே கட்டப்படுகின்றன. “உள்ளத்தில் எல்லை தாண்டி நிற்கும் சமய உணர்வை குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் அடக்கிவிட முடியுமா? தமிழுக்கு அத்துணை சொற்பெருக்கு உண்டா?” எனக் கேட்போரும் உண்டு.

இக் கேள்விக்கு விடைபகர்ந்த புரட்சிக் கவி பாரதி, சொல் லுந்திறமை தமிழ் மொழிக் கில்லை யென்று எந்தப் பேதை உரைத்தான்? எனச் சினந் தெழுகிறேன். எனவே திரு மறையின் உணர்வுகளை, கருத்துக்களை நம் மேன்மை மிக்க தமிழ் மொழியில் வெளிப் படுத்தி மறையை வளர்ப்பது இன்றைய தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இலைய தலைமுறையின் பொறுப்பான பணியாகும்.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றுப் பக்கங்களைப் புரட்டும்போது சங்கப்பாடல்களிலே காதலும் வீரமும் மட்டுமல்ல. அங்கே ஒங்கிய இறையுணர்வும் மினிர் கின்றது. முழுமுதற் கடவுளைத் தன் முதற்பாட்டில் வைத் தான் சங்கப்புலவன். நிலத் திற்கோர் தெய்வம் என்றிதம் நிதம் தொழுதான். காலம் ஒடியது. வரலாறு மாற்றம் கண்டது. சங்கப் பணியை சமயமே ஏற்று தமிழை வளர்த்தது. சமயப் பணியா தமிழ்ப்பணியா என வேறுபாடு அறியாத வகையில் இருபணிகளுமே இனைந்து வளர்ந்தன. அடிய வரும் அறத்தினரும் தமிழ் பாடினர். புலவரும் பாணரும் தெய்வத்தைப் போற்றினர்.

தமிழின் பேரிலக்கியங்கள் யாவும் சமயத்தை மையமாக

எத்தனை மொழிகள்?

உலகில் கிட்டத்தட்ட 5000 மொழிகள் பேச்ச வழக் கில் உள்ளன. இவற்றில் 845 மொழிகள் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவையாகும். இந்த ஜயாயிரம் மொழிகளில் சின மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களே அதி கம். சின மக்கள் தொகையில் 69 வீதம் பேர் மாண்டரின் எனும் மொழியைத்தான் பேசுகின்றனர்.

வைத்தே படைக்கப்பட்டன என்னாம். தன் அறக்கருத்தை அழகு தமிழில் பொறித்து தமிழுக்கு வளம் சேர்த்தான் பொய்யில் புலவன்வள்ளுவன். தமிழும், ஞானமும் கலந்து அருந்தினான் சம்மந்தன். தித் திக்கும் தேன் தமிழில் இறை வளை உருகி நிற்கின்றார் திரு நாவுக்கரசர். புராணக் கதையை பக்தி ஒழுகத் தரு கின்றன் கம்பன். வளன் கதையை வளமுடன் வடித் துத் தருகின்றன் வீரமா முனிவன். ஆம்! சமயத்தின் வளர்ச்சியே தமிழின் வளர்ந்தியாக அமைந்திருந்தது. எனவே 'தமிழை வளர்த்தது சமயம். சமயத்தை வளர்த்தது தமிழ்' எனச் சுருக்கமாகக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

மொழியின் தன்மை கண்ட மனிதன் அகனை இறைவனுக்கே ஒப்பிட்டான். பண்ணிடை தமிழ் ஒப்பாய் எனப் பாடினான் சம்மந்தன். 'சொல்லில் விளங்கும் சுடரே சக்தி' எனத் தெளிந்தான் பாரதி. முதற் சங்கத்திலே ஆண்டவனே நேரில் வந்து அகத்தியனுக்கு தமிழ்கற்பித் தான் என்றால் நம் தமிழ் மொழியின் சிறப்புத்தான்

என்ன! 'அகர முதல் எழுத் தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு' எனசரணிக்கு உரைத்த தெய்வப் புலவன் தமிழ் எழுத்தை இறை வனுக்கே ஒப்பிட்டுப் பேசி னன்.

அது மட்டுமின்றி 'ஆகி யிலே வார்த்தை இருந்தார். வார்த்தை மனுவருவானார், என உரைக்கின்றார் நற் செய்தியாளர் அருளாப்பர்.

விண்ணில் இருந்து மன்னுலகிற்கு இறங்கி வந்து ஆண்டவனும் மனிக மொழி யையே பேசினான். வேக முகவனுய வேதங்கள் பயில் வித்கான். அடிபார் தம் சொல்லியே அவனும் மொழிந்தான். இறைமகன் யேசு அனைவருக்கும் சொந்த மானவர். யூக்கனுக்கு அவர் கூறுகன். சுமிழனுக்கு அவர் ஒரு தமிழன். தமிழ்க் குடும் பத்தில் தமிழ் உடை உடுத்தி தமிழ் பேசிடுவார். இதனை கான் தகையிகு சான்றேர் இயேசுவை அவர் வாழ்வை எமக்குத் தமிழில் தந்தனர். தேன்பா அணிசெய்து தமிழ்க் கோலம் காட்டினான் வீரம் நிறைமுனிவன். மீட்புப் பயணத்தில் இறைமகன் தன்னைத் தமிழ் உலகிற்கு அளித்தார் கிருஷ்ணப்பிள்ளை.

இன்று நாம் தமுவியுள்ள நம் சுத்தோலிக்க சமயம் ஒரு அன்னியச் சரக்கன்று. கடத்தல் பொருள் இல்லை. அயல் நாட்டில் தோன்றினாலும் யேசுவும் நம்மவரே. தமிழனுக்கும் மீட்பு உண்டு. தமிழ்த் திருச்சபை ஒன்று உண்டு. அது தமிழ் மொழி வழியாகவே மேன்மை பெற முடியும்.

திருமறைப் பணியில் ஈடுபட்டு இறை சேவைக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி யிலே ஆர்வம் காட்டாமை உண்மையில் வருந்தத்தக்கதே. ஆயினும் இன்று எமக்கெல்லாம் முன்னேடிகளாக ஒரு சில கத்தோலிக்க தமிழ் அறிஞர்கள் இங் நூற்றுண்டில் தோன்றி தமிழை வளர்த்து அதன் மூலம் மறையை வளர்த்துனர். சமூத்தின் யாழ் கம் ஈன்றெடுத்த செந்தமிழன் மாநிலம் போற்றிய மறை மகன் நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் அபகள்; அமிழ்தினு மினிய செந்தமிழன் இனிமை மிகு சாய்லூரசித்து, அதை அனுவனுவாகச் சுவைத்து அச்சுவையை உலகரங்கிற்கும் உள்க தமிழ்த் தலைவன், தமிழ்த்தாயின் தூதுவனையை தரணியெங்கும் பறந்து சென்று தமிழோசை முழங்கிய தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகள், அருந்தமிழை ஆர்வ முடன் பயின்ற பன்மொழி வல்லுனராகிய தானே அடிகள்; ஆகிய இக் கத்தோலிக்க தமிழ் அறிஞர்கள் இன்று எம்மைப் பார்த்துக் கேட்டும் கேள்வி ஒன்றுதான். நம் இனிமைத் தமிழை உரம் இட்டுநீர்பாச்சிவளர்தெடுத்து அதன் மூலம் தமிழ்த் திருச்

சபையை, கத்தோலிக்க திரு
மறையை வளர்க்க வேண்டும்
என்பதே.

தமிழையும், சமயத்தை
யும் தன் இரு கண்ணாகக்
கொண்ட தவத்திரு தனிநாய
கம் அடிகள் தன் இறுதிக்
காலத்தில் கூறுகின்றார். ‘என்
கண்கள் பஞ்சடை ந் து
போகின்றன. என் கால்கள்
நடக்சமறுக்கின்றன, ஆயினும்
தமிழ்ப்பற்று இன்னும் என்
நேடிருக்கின்றது.

ஆம்! காலத்தின்கோலத்
தினை உணர்ந்து நம் திருச்
சபையின் கருத்துக்களை நம்
மக்கள் மனதில் பதியவைக்க
தமிழ் மொழியை நமது தலை
சிறந்த ஆயுதமாக்குவோம்.
இறந்த மொழி இலத்தினும்
வாடும் வட மொழியும்
வாழும் இறைவனை வாழ்
வோருக்கு உணர்த்திடுமா?
வாழும்மொழி, வளரும்
மொழி, நம் தமிழ்மொழி
எங்கே?

தமிழ்த் திருச்சபையின்
எதிர்கால நம்பிக்கைகளான
இளைய நாற்றுக்களே விழித்
கெழுவோம். தமிழ் அன்னை
யின் தூதுவராய் தரணியெங்
கும் தமிழோசை முழங்
கிடுவோம். அருங்கலைகள்
அனைத்தும் தாய் மொழியில்
குவிப்போம்; * நாடெடங்கும்
அதனை நன்கறியச் செய்வோம்.
மறையியலைத் தமிழ் மொழி
யில் தொடுப்போம், என சங்
கெடுத்து முழங்கி சத்தியமே
செய்வோம்.

அந்தோனியே அருள் புரிவாய்

முதூர் S. A. வத்ஸலா B. A.

இத்தலி நாட்டின் எழிலுருவே! இல்லையின் நாட்டின் அருங்கனியே!
ஏத்தும் பிரபு வம்சமதில் ஏறுபோலே உதித்தவரே!
நித்தம் நிமலன் பாதமதை நினைத்தே நிலையாய் நின்றவரே!
உத்தமரே நல் அந்தோனி நாமம் என்றும் போற்றினமே!
கன்னிமை கற்புக் காத்திடவே கருத்தாய் முயன்று வந்தவரே!
மன்னிப்புடனே மனத்தாழ்ச்சி சின்னமாய்க் கொண்டு சிறந்தவரே!
உன்னிப்பாக உம்பெயர்தான் உயர்ந்த மலையாய் விளங்கியதே
சென்னிமேலே கொண்டடியார் சேர்ந்து வணங்கி நின்றனரே!
வித்தகரே நற்றத்துவரே விளங்கும் நாவும் கொண்டவரே!
இத்தலம் இயேசு பாதை தன்னை இடித்திடித்து நவின்றவரே!
கத்தும் கடலின் ஓரமதில் மச்சம் கேட்க முழங்கிய(வ)ரே
முத்துப் பேச்சு தன்னுலே மோட்ச முடியும் பெற்றவரே!
பேய்கள் நோய்கள் போக்கிடவும், மாழ்வோர் தன்னை மீட்டிடவும்
சேய்தான் யேசை அனைத்திடவும், பித்தர் தம்மை வீழ்த்திடவும்
வாய்மை கொண்டே வாதிடவும் இயேசு தாழைப் பணிந்திடவும்
ஆய்ந்து உணர்ந்த அறிவுடையோய் அரிய வரமும் பெற்றனயே!
ஆனித் திங்கள் பதின் மூன்றில் அடியார் பல்லோர் புடைகுழ
வானின் நிலவாய் ஒளிவீசி வலமும் வருவீர் முத்தாரில்
முனியே முத்தூர் கோயில் கொண்ட கனியே எம்மைக் காத்திடுவீர்
இனிதாய் உந்தன் தாழ்பணிந்து இறைஞக்கின்றேம் இந்தாளே!

କାଳି ନାରୀ କୁଣ୍ଡଳ ଶିଖି

கணவர்: அடியேய் நாகம்மா... நான் குடிப்பன்டி...

மானவி : நாசமாப் போன மலூசன், முவாயிரத்தையும் எடுத்து முண்டு நாளாக் குடிச்சி வேலைக் கும் போகாமல் கிடக்குது .. இப்பிடித் தெரிஞ் சிறுந்தா அந்த ஆயிரத்தோடு “இந்த முவாயிரத் தையும் சேர்த்து அவன் விதானைக்குக் குடுத்துத் தொலைச்சிறப்பன்.

ஒருவர் : பே...ய சுந்தரம்! கணைப்பிரப்பின்னோயாற நடப்பப் பாத்தியா கண்கட தெரியாம சுழுத்தை திருப் பித்துப் போருர்.

ஒன்றும் : சம்மாவா பின்னே... பக்கற்றுக்குள்ள இருக்கிறது நாலாயிரமெல்லா? அது கண்ணோப் பாக்குமா? கடயப்பாக்குமா?

கணவன் : அடியேய் நாகம்மா... நான் குடிப்பன்டி...

மானவி : நாசமாப் போன மலூசன், முவாயிரத்தையும் எடுத்து முண்டு நாளாக் குடிச்சி வேலைக் கும் போகாமல் கிடக்குது .. இப்பிடித் தெரிஞ் சிறுந்தா அந்த ஆயிரத்தோடு “இந்த முவாயிரத் தையும் சேர்த்து அவன் விதானைக்குக் குடுத்துத் தொலைச்சிறப்பன்.

ஒருவர் : பே...ய சுந்தரம்! கணைப்பிரப்பின்னோயாற நடப்பப் பாத்தியா கண்கட தெரியாம சுழுத்தை திருப் பித்துப் போருர்.

ஒன்றும் : சம்மாவா பின்னே... பக்கற்றுக்குள்ள இருக்கிறது நாலாயிரமெல்லா? அது கண்ணோப் பாக்குமா? கடயப்பாக்குமா?

କୃତ୍ତବ୍ୟା : ନାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାଇଁ ନମତି କଣେକଣେ ତେଣୁଥିଲା

உத்தி கேள்வி போன்ற சீரியர் : ! ?

ରାଜମହାନ୍ଦିରରେ କଥାରେ କଥା ! ଏଣେର ଅବାର ଲାବଣ୍ୟରେ ଶେଷତାକୁ
 କାରାର ଦେଖିଯାମା...
 ଏଣମେ ପୁଣିଳା... ଉଣ୍ଠିଲା ଅବାର ଲାମ୍. ଏ. ପାଶୀ
 ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରା...
 ହୋ...କୀ... ଇନ୍ତି ନାଲାମ୍ବାରିମ କେକାବୁକିରୁଙ୍କତାଗେଲା.
 ଏଣେର ଅବାର ରେଣ୍ଟି ଇଟାତିଥିଲ ପତିଙ୍ଗି ଲାଟଟା
 ଧିରମ ଲାଗିଥିବା ଫୋଟାପାର !
 ଆସି... ଅପ୍ପ ଏମ୍. ଏ. ଏଣେନ ମ୍ର. ଏଚ୍.ଏ. ପାଶୀ
 ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରିଙ୍କ ମାକିରିକିକତାଙ୍କି...

சாதனையாள நுக்குப் பாராட்டு வியா

மேடையில் நிற்பவர்:

பெருமக்களோ! நாமெல்லாம் அரிசிலீல கூடிவிட்டது, சீனி லிலை கூடிவிட்டது, 'அங்கர்' விலை கூடிவிட்டது என்று ஆலாய்ப் பறக்கிற இந்தக் காலத்திலே, மது மதிப்பிற் குரிய விதாணையார் அவர்கள் வேலைக்குச் சேர்ந்த ஹாண்டுக் குள்ளேயே இரண்டு இலட்சத்துக்கு வளவு வாங்கி, முன்னுடைய இலட்சத்துக்கு வீடு கட்டி, மோட்டார் கைக்கிள் வாங்கி T. V. வாங்கி, டெக் வாங்கி இன்னும் என்னென்றோ வெல்லாம் வாங்கி வளமாக வாழ்கிறார் என்றால் அதுவும் இக் காலத்திலே இது மாபெரும் சாதனையன்றி வேலெறன்ன? 'கின்னல்' புத்தகத்திலே இடம்பெற வேண்டிய இச் சாதனையான ஒன்றுக்கு இவ்விழாவின் மூலம் எமது பாராட்டுக் கலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சீருவர் : என்ன மிஸ்டர்!
இரும்புமாதிரி இருந்து
நீங்க, துரும்பாப்
போயிட்டென்க...

மற்றவர் : அதை ஏன் கோக்கு
நிங்க... நாலாயிரம்
எடுக்கிற பொழுத்தாக
விதாண்டையத் தேடி
வெயிடெல்லாம்
அலைஞ்சிலை நெருப்
புச்சாச்சல் வந்து நாப்பது நாளா ஆசுபத்திரியில் கிடந்து

இப்பதான் வாறன்.

கலா : சுமிதி... என்னேச்சு நம்ம மல்சருக்கு?... பிள்ளை
விட்டாலங்க எல்லாளருயம் நாலாயிரம் தட்டவை
எழுது... நாலாயிரம் தட்டவை எழுதுவன்னு விரட்டுக்
கிட்டே இருக்கிறு...

சமி : அது ஓண்ணுமில்லடி... நாலாயிரம் ரூபா குடுக்
கிழுங்க இல்ல... நமிம மல்சரும் எடுக்கிறதுக்கு
'டைற்' பண்ணுமேவாம்... கிட்டகல்லியாம்.
அந்தக் கோவத்தைத் தான் இந்த மாடிரிக்
காட்டுரு...

சுகு : கேள்விடாட்டமா?

ரகு : ஓண்டா, நெத்து எங்க அப்பா நாலாயிரம் எடுத்தவர். அதுதான் T. V. யும், பெத்துக் கும் வாண்டக்கு எடுத்து டாம் பாக்கப் போறன்.

கலை மணி

மின்னேட்டம் பாய்ந்தாற் போல் மேரியின் உள்ளத்தை உலுப்பி விட்ட அந்த நிகழ் வுக்குப் பின் அவள் வீட்டிற் குப் போகாமல் படிப்பதற் காக நளினியின் ரூமில் தங்கிய இரவு, வெளியே பிரச்சனை கள் தலை தூக்கியதால் அவளால் வீட்டுக்குப் போக முடிய வில்லை மறுநானும்.

'விடிகாலையில் புறப்பட்டு அம்மன் கோயிலுக்கு வந்து சேர்ந்து ஊர் மக்களோடு நளினியும், மேரியும் மற்றைய மாணவிகளும் வந்துவிட்டனர்.

பயங்கரமான அடுத்த நாளைப் பார்க்கக் கிழக்கில் கறுப்புத்திரையைக் கழற்றி ஞன் சூரியன்.

'தேத்தனணி இருக்கு. தேவையான ஆக்கள் வந்து குடியுங்கோ'

தேநீர்க் கிடாரத்துக்கு அருகில் ஓர் இளைஞர் நின்று குரல் கொடுத்த போது அங்கே திரும்பிப் பார்த்த மேரி அந்த இளைஞருக்கு அருகில் கிறிஸ்ரோபரும் வேறு

சில தெரிந்த இளைஞர்களும் நிற்பதைக் கண்டு மெதுவாக எழுந்து அவ்விடத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள்.

'நான் ஒரு நாள் டிஸ்கஸ் ஜெக் 'கான்சல்' பண்ணினால், நாட்டு நிலை அதை ஒரேயடியாக் கான்சஸ் பண்ணிடும் போலை இருக்கு' என்றான் கிரிஸ்ரோபர் இவளைக் கண்ட வுடன்.

தொடர்ந்து பீரங்கி மூழைக் கங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையிலும் அடுத்த நேரம் சாப்பாடு கிடைக்குமானால் தெரியாமல் மக்கள் தவிக்கிற இந்த நேரத்திலும் அடுத்த நிமிடம் உயிர் இருக்குமா என்பது நிச்சயமற்ற இந்தப் பொழுதிலும் அவன் டிஸ்கஸ்ஜெப் பற்றிக் கதைப்பது அவனுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. ஆனாலும் அவனுடன் கதைக்க மனம் விரும்பியது. சன நெருக்கமான இடத்தை விட்டுச் சுற்று விலகிச் சென்று மேரி கேட்டாள்.

'நீங்கள் ஏன் அண்டைக்கு ஒரு நாள் டிஸ்கஸ் கான்சஸ் பண்ணினீங்கள்?'

'அது எங்கடை தூரத்து றிலேசன் ஒருத்தர் செத்தது,

நீங்கள் அதுக்குப் போகாமல் விட்டிருக்க முடியாதோ?

'விட்டிருக்கலாம். அப்பா அம்மா போனவை தான் எண்டாலும் எனக்கு இறப்பைப் பாக்கிறதும்.. செத்த வீட்டைப் பாக்கிறதும் விருப்பம்...'

இதைக் கேட்டபோது மேரி மெல்ல அதிர்ந்தாள். பலவகைகளிலும் இவன் புது மையாக இருக்கிறான்.

முகத்தால் ஒரு முக்கால் வட்டம் போட்டு, கோயிலுக்கு வந்து சேர்ந்து கொண்டிருக்கும் சனங்களுக்குப் பானும் தேநீரும் விநியோகிக்கும் இளைஞர்களைக் கவனித்த படியே.

அப்ப... நாவல், சினிமா இதுகளிலையும் 'ட்ரஜிடி' தான் விருப்பமா? என்று கேட்டாள்.

'ஓ... அதில் மாத்திரமில்லை. நானே ஒரு இடத்திலை இருந்து டே ட்ரீம்' பண்ணினாக கூட... ஏதாவது கோபமா, பயமா, அதிர்ச்சியா... அல்லது வேதனையாத் தான் கற்பனை வரும்.'

'எனக்கு அப்பிடியில்லை'

'உண்ணேவிரதம் இருக்கிற போராளியைப் பாக்கவும் எனக்கு ஒரு திருப்தியாய் இருக்கும். கன்நாள் போயிட்டு வந்தனன்... அவன் சாகிறதும் பாத்தனன்...'

'நீங்கள் ஒரு வித்தியாசமான ஆள் அப்பா...'

நோட்கஷம்

‘சரி, அது போகட்டும் நான் சாதாரண மனுசன் தான். உங்கடை நிலைமையைச் சொல்லுங்கோ. கிருப்ஸ்லைட் அண்டைக்குப் பிரச்சினைப் பட்டங்கள். அந்தக் களை மாறிட்டுதோ?’

அன்றைய நிகழ்வைத் தனது மாண்சீகத் திரையில் பெருப்பித்துப் போட்டுப் பார்த்தாள் மேரி. சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்தாள்.

வானத்தில் ஹெலிகள் வட்டமிடுவதைப் பார்ப்பது போலவும் இருந்தது. சிந்திப்பது போலவும் இருந்தது.

சிறிது நேரத்தின் பின் மேரியே கேட்டாள்.

‘கிருப்ஸ் என்னை விரும் பிறது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறியள்?’

‘உங்களை விரும்பக் கூடிய தகுதி அவனுக்கு இல்லை யென்டு நினைக்கிறன்’

‘பிரச்சினை உண்டாக்கின அந்தப் படத்தை நீங்கள் பாத்தணீங்கள் தானே?’

‘பாத்தனை?’

‘அது என்றை பேர்த் தேவிலை ஒரு ‘கேம்’ நடக்கேக்கை எடுத்தது. எல்லாருக்கும் முன்னை நடந்த விஷயம். அதிலை இரகசியம் ஒண்டு

மில்லை. கிருப்ஸ் அதைப் பாத்து என் கோவிக்க வேணும்?’

‘யேல் அது உங்கடை சுதந்திரந்தான். ஆனால் நெந்த இடத்திலை நான் என்னேரு உண்மையையும் உங்களுக்குச் சொல்ல வேணும். குகநாத னுக்கு இப்ப நாப்பது வயது ரூக்கும் கிட்டத்கட்ட இந்த வயது திலை ‘செக்கவல் டிசையர்ஸ் அதிகரிக்கும் என்டுது ஒரு மருத்துவ உண்மை. ஆனபடியா நீங்கள் கவன மாய் இருக்க வேணும்...’

மேரி மீண்டும் எதையோ பற்றி மிக ஆழ்ந்து யோசித்துக் கொண்டு அமைதியாக இருந்தாள்.

‘உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை நீ காண்பதில்லை. ஆனால் பிறர் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பையும் காண்கிறேய்’ என்பதை அவன் நினைத்துப் பார்த்திருக்கலாம். கிரில்ரோபரில் எத்தனையோ குறைபாடு கள் இருக்கலாம். ஆனால் குகநாதனின் குறைபாடு அவனுக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

மேரியைச் சிந்தனையில் இருந்து விடுவிப்பவன் போலத் தன் கையில் இருந்த ஊசி ஒன்றினால் அவன் கையில் ‘சதக்’ என்று குத்தினுன் அவன்.

அவள் திமிரென்று முகம் சுருங்கி “ஜீயோ... வட இல்திஸ்?” என்றார்.

“ஓன்டுமில்லை. உங்களை நன்வலகுக்குத் திருப்ப” என்றார் அவன். மேற்கு வீதிப் பக்கம் பாணும் தேநீரும் விநி யோகித்த இளைஞர்கள் இப்போது இவர்களுக்கு அருகில் வந்திருந்தனர்.

“வாங்கிச் சாப்பிடுவம் வேறை சாப்பாடு கிடையா” என்று கூறிப் பாணை வாங்கி னேன் கிரில்ரோபர். அவனும் வாங்கிக் கொண்டாள்.

அந்தப் பக்கமாக வந்த வேறு சில பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் “என்ன ஜீசே” யுடன் இவர்களைக் கடந்து சென்றனர்.

காலத்தின் கைவிரல்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிகழ்வுகள் வெளியே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. சில செஷல் துண்டுகள் கோயில் அருகாமையிலும் விழுந்து சிதறின.

சிறிது தூரத்தில் அமர்ந்திருந்த நளினிக்குத் தான் இங்கிருப்பதைக் கை அசைத்துத் தெரிவித்த மேரி மீண்டும் பழைய சிந்தனைக்குத் தாவினாள்.

‘அதே நேரம் ‘சயனிஸ்ற்’ பொதுவா ‘செக்கவல் டிசையர்ஸ்’ குறைஞ்சு ஆக்கள் என்றதும் சரிதானே?’

‘கவிஞர்கள், சங்கீத காரர்கள், ஒவியர் கள்... பொதுவாக் கலைஞர்களைவிட விஞ்ஞானியர் இந்த இயல்பு குறைஞ்சவைதான். ஆனால் அது ஒரு பொது உண்மை மட்டுமந்தான். எதுக்கும் விதி விளக்குகள் நிறைய இருக்கும்...’

“குகநாதன் என்னைத் தன்னுடைய தங்கச்சி போலை என்டு தான் சொல்லி கொள்ளிறுர்...”

வானம் நோக்கிச் சிரித் தான் கிரிஸ்ரோபர்.

“இரு தாயின்றை வயித் திலை பிறக்காத எந்த ரெண்டு பேரும் நாங்கள் சகோதரங்கள் போலை பழகிறம் என்டு சொல்றதை என்னிலை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது”

“என் முடியாது?..”

“அந்த உறவுக்குப் பெயர் நட்புத்கான். நாங்கள் நண்பர்கள் போலை பழகிறார் என்டு சொல்லிக் கொள்ளலாம். அந்க் ‘நட்பு’ எண்ட சொல்லு அவர்களுக்குத் திருப்தி கராத காலைகான் அதுக்கு வேறை ஒரு சொல்லத் தேடினம் அதுக்கு மேலை உரிமை வழங்கக் கூடிய ஒரு சொல்லத் தேடினம். அந்தச் சொல்லு .. காதல்கான்... அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து தங்களுக்குள்ளை தாங்களே முரண் பட்டு... யதார்த்த மற்ற ‘சகோதரம்’ எண்ட சொல்லைப் பாவிக்கினம்...”

“என்...? நட்புக்கு மேலை உரிமையுள்ள உறவு... ஆனால் செக்ஸ் கலவாத உறவு என்டால்?..”

“அப்பிடி இருக்க முடியாது...”

“அப்ப...இரு தாய் வயிற் றிலை பிறவாத இரண்டு யேர் ... ஆனாம் பெண்ணும்... சகோதரர் போலப் பழக முடியவே முடியாது என்டு சொல்லியளா?..”

“உங்களுக்குத் தெரியுமே? ஒரு தாய்க்கும் மகனுக்கும் உள்ள உறவைக் கூட ‘இடைப் பொம்பிளைகள்’ என்டு சொல்றது?”

“ஆனால் இடைப் பொம்பு உறவை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளேல்லையே? அவன் அறியாமல்தானே அந்த உறவு ஏங்பட்டது? அதனாலே அவன் பிறகு எவ்வளவு மன வேத ணைப் பட்டவன்?”

“அவன் அறியாமல் ஏற்பட்டது என்டு கடையிலை சொல்லப் பட்டாலும், அவன்றை ‘சப் கொன்சியஸ்’ அதை விரும்பித் தான் செய்தது...” என்டும் சில உள்வியல் அறிஞர்கள் சொல்லினம்”

“சரி வெளியிலை எத்தினை பேர் செத்தினமோ தெரியேல்லை. எனக்கும் வீட்டை போக முடியாமல் இருக்கு... மனம் அமைதியா இல்லை. நான் நளினியோடை போய் இருக்கப் போறன், என்று எழுந்தாள் மேரி.

‘வீட்டை என்னண்டு போறது? தொடர்ச்சியா ஊரடங்கச் சட்டம் போட்டிருக்கிறங்கள். இந்த ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் மறு மொழி சொல்லிட்டுப் போங்கோ... கிருப்ஸ் ஒடை இனி உங்கடை உறவு எப்படி இருக்கும்? மன்னிப்புக் கேட்கப் போறியளோ?’

‘வை? நிச்சயமா இல்லை. அவர் இதோடை விலகிப் போயிட்டா.. எனக்குப் பரவாயில்லை. திரும்பியும் கடைக்கக் கூடா.. என்ன செய்யிறது என்டு தான் யோசிக்கிறன்’

“உங்கடை சொந்தப் பிரச்சினையிலை நான் திலையிட விரும்பேல்லை. ஆனால் குகநாதனேடை பழகிறதை விடக் கிருப்ஸ் ஒடை பழகிறது ஆபத்துக் குறைவு என்டு மட்டும் சொல்லுவன்...”

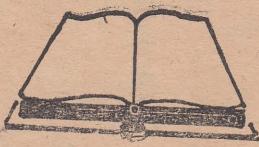
என்று உரையாட்டீ முடித்துக் கோயில் வீதி மனவில் சரிந்து படுத்தான் கிரிஸ்ரோபர். —(தொடரும்)—

எப்படி வாழ்வது?

நீங்கள் எதையாவது பேச வேண்டும் என்பதற்காக வாயைத் திறவாதீர்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் வரும்போது மட்டுமே பொருத்தமாகப் பேசுங்கள். சொல்வதையும் அழுத்தமாக, அர்த்தமுள்ளதாக, மகிழ்ச்சியைக் கலந்து சொல்லுங்கள். பார்ப்பதை விட அதிகமாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்: சும்மா கேட்பதை விட அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி அறிந்து கொள்ளுங்கள். படிப்பதை விட அதிகமாக மனதில் நல்லவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆசைப்படுவதை விட அதிகமாக நல்ல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுங்கள். வாழ்வதைச் சந்தோஷமாக மனதிறைவுடன் வாழுங்கள்.

—பிரைரா

- குவி ஆர்**
- அமரராண ஆசிரியர் தலைவன் வாணாசிங்கா**
- (கவிஞர் ஆடைரழுர் அமரன்)
1. தமிழ்மொழிப் போளில் எல்லாம் தனியிடம் பெற்று நின்றேன் குயிந்திடு தொட்டி வெள்ளு காட்டி வென்றேன் பெற்றேன் நிமிஸ்தநன் நடையைப் பெற்று நீர்மூலன் மருத்துவம் கொட்டில் தாமிழ்மொழியில் போற்று வேண்டும் கூறுவது சிறநொயாக விடுவது வாழ்வினைத் துறந்தான் இயோ!
2. பணத்தினை மதித்தா னில்லை பட்டத்தை மதித்தா னில்லை குணநலம் இல்லார் தம்மைக் கும்பிட்டு மதித்தா னில்லை கணமேனும் ஓய்ந்தா னில்லை கட்டமையில் பிளைத்தா னில்லை “வணசிங்கா”, என்ற தொண்டன் வாழ்வினைத் துறந்தான் இயோ!
3. மாசெசிரிய வந்த யேசு மணிமொழித் தாசன் ஆனென் பேசரிய தொண்டு செய்த ஆசிரியத் தலைவன் ஆனென் பேசுமாழிக் கூட்டம் தனினைப் பிணைத்திடப் பாலம் ஆனென் வீசுபுழ் பெற்றார் தம்முன் விண்ணுயர் தீபம் ஆனென்
4. ‘மலேகரி’ என்ற காதல் குளையவள் துண்பத் தீயால் மனங்கரிய; மனையாய்க் கண்ணீர் மார்புபாழு வைத்தேன் மனமுடைந்த மக்கள் சுற்றி மாராடுத் தழுவேன் சென்றுப் பார்திரந் தாசிரியர் தாம் மனங்கரைய வைத்தேன் சென்றுப்?

மாணவர் பக்கம்

அப்போஸ்தலர் பணி X

எருசலேம் திருச்சங்கம்

பல மாதங்களாகத் திருச்சனையின் ஒற்று மையைச் சீர்குலைக்கும் வகையில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த பிரச்சனைக்கு எப்படியாவது ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டுமென முதன்முதலாகத் திருச்சபை எருசலேமில் ஓன்று கூடுகின்றது. அந்தியோக்கிய சபையின் பிரதிநிதிகளாக சின்னப்பரும் பர்னபாவும் எருசலேமில் அப்போஸ்கலர்களுடனும், மூப்பர்களுடனும் ஒன்று கூடுகின்றனர். இதுவே திருச்சபையின் முதலாவது பொதுச்சங்கமாகும். இது ஏறக்குறைய கிரி. பி. 49ல் நடைபெற்றது.

எருசலேம் திருச்சபையின் ஆபாராகப்படினி கயாகப்பர் (சின்ன யாகப்பர்) விளங்கியதால் அவரே திருச்சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார். அவர் உண்மையான, கண்டிப்பான யூதாக விளங்கியதால் திருச்சபை அவரை மதித்து கொரவித்தது. கூட்டம் பல விவாதங்களுடனும் பலவிக அறிக்கைகளுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சின்னப்பரும் பர்னபாவும் அந்தியோக்கியாவில் நடந்ததை எடுத்து ரைத்து தங்கள் கருத்தையும் முன் வைத் திருப்பர். பரிசேயப் பரம்பரையில் வந்த யூக்கிரீஸ்தவர்களும் மீண்டும் திருச்சட்டத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருப்பர். இராயப்பர் செசாரியாவில் கொர்னேலியவின் குடும்பத்தைக் கடவுள் மனதிதிருப்பியதைப்பற்றி எடுத்துரைத்தார். கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்த யாகப்பர் முடிவரையைத் தொகுத்துக் கூறினார். அவர் தனது உரையில் புறவினத்தாரைத் தொல்லைப்படுத்தக் கூடாதென்றும், அவர்களை விருத்தசேதனம் செய்வித்து யூதர்களாக்க முயற்சி செய்வது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும் என்றும் கூறினார். புறவினத்தார் விருத்தசேதனம் இல்லாமலே திருச்சபையின் முழுமையான அங்கத்தவர்களாக இருந்து வழிபட முடியும் என்பதை வலியுறுத்தினார்.

அவரது முடிவு நேர்மையான, நீதியான முடிவாக அமைந்தது.

ஆயினும் யாகப்பர் பிரச்சனையின் மறுபக்கத்தை மறந்து விடவில்லை. எருசலேம் வாம் யூக்கிரீஸ்தவர்களையும், அவர்களது மனதிலையையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டார். புறவினக்கார் திருச்சபையினுள் நுழைவதால் புறழினப் பழக்க வழக்கங்களும் திருச்சபையினுள் நுழைந்து விடும் எனப்பயந்களர் யூக்கிரீஸ்தவர்கள். ஏனெனில் புறவினத்தார் ஆலயங்களில் மிருகங்களை சிலைகளுக்குப் படைத்தனர். அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட சங்க லைட்சீரிஸ் சிறு பகுதி கருக்களாக கூட வெள்வது, போகும் பகுதி ரந்தாடுவில் விரைப்பட்டது. ஆவாச்சில் கிலைகளுக்குப் படைக்கப்பட்ட இறைச்சி, விலை கூடிய இறைச்சியாகக் கணிக்கப்பட்டது. புறவினத்தார் அகனை வாங்கி உண்டனர். தெத்தகைய செயல்களை யூக்கர வெறுத்தனர். இதன் காரணமாகத்தான் யூக்கர்கள் புறவினத்துக்குத் தாரிடமிருந்தும் புறவைக் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்தும் விலகி இருந்தனர். எனவே புறவினத்தார் இத்தகைய வற்றைத் தவிர்த்தல் நல்லது.

புறவினத்தாரிடையே முறைகேடான வாழ்க்கை மிகவும் பரவலாக இருந்து வந்தது. திருமணம் பற்றிய விதி முறைகள் எதுவும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இவ்வுலகில் இன்பம் துய்ப்பதே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் எனக் கருதி வந்தனர். எனவே முறையற்ற வாழ்க்கையை அவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும். ஏனெனில் அது யூதர்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளாக்கும்.

—தொடரும்—

“கூடைக்குள் தேசம்”

அதை

(சாருமதி)

வாசித்ததில் ஒரு வீசம்

“இலங்கையிலும் சமீபகாலமாக வைக்கூ பற்றி அதிகம் பிரஸ்தாபிக்கப் படுவதோடு சிலர் வைக்கூ பற்றிய தெளி வடனும் பலர் அதனைப் பற்றி தெளிவில் ஸாமலும்...” கூடைக்குள் தேசம் பற்றி நண்பர் மேமன் கவி கூறிய “நேசம் கலந்த உண்மை” களாய் வந்தவைகளுள் மேலே உள்ளவை சில வரிகள். மேமன் கவி கூறிய சிலருக்குள் நான் இல்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ‘வைக்கூ’ கவிதைகளையும் அது தொடர்பான கட்டுரைகளையும் நான் வாசித்ததுண்டு. ஆனாலும் ஒரு தெளிவான தீர்மானத்துக்கு வர எனக்கு அவை போது மானதாக இல்லை. நான் கற்ற யப்பானிய மொழி பெயர்ப்பு ‘வைக்கூ’ கவிதைகள் எனக்குள் சில அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கி உள்ளன. என்பது உண்மைதான். ஆயின் ‘வைக்கூ’ பற்றிய யப்பானிய இலக்கிய உலகின் முழுப்பரிமானமும் எனக்கு கூ கிடைத்து விட்டன என்பதை நான் உறுதி செய்து கொள்ளும் வரை எனது அபிப்பிராயங்களை நான் தீர்மானம் ஆக்கிக் கொள்ளுவது அசட்டுத்தனமாகிவிடும் என்பது எனது நம்பிக்கை. எனவே கூடைக்குள் தேசம் பற்றி நான் இங்கு பகிர்ந்து கொள்ளும் வாசகப்

பதிவு என்பது கூடைக்குள் தேசத்தோடு நின்று விடும். ‘வைக்கூ’ என்ற கவிதை வடி வத்திற்கு அது விரியாது.

கவிதைக்கு கடன் வாங்குவதும், அதைத் தமிழ் கவிதை உலகிற்கு உரித்தாக்கும் செயலும் மிகப் பழமையானது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அது “காரைக்கால் அம்மையாரில்” இருந்து தொடங்குகின்றது என்றாம். இலக்கியப் பரிசோதனை என்ற வகையில் இக் கடன் வாங்கல்கள் ஏற்கத் தக்கவையே ஆகும். கம்பன் தமிழ் கவிதை உலகின் கவிச்சிகரம்தான். ஆனால் காரைக்கால் அம்மையாரின் “விருத்தம்” இல்லாமல் நாம் கம்பனை கற்பனை பண்ணியும்பார்க்க முடியுமா? என்பது அர்த்தமுள்ள கேள்வியே ஆகும். இந்த வகையில் யப்பானிய ‘வைக்கூ’ வை ஈழத்தில் கவிதைக் தொகுதியாக்கிய சு. முரளிதாரனின் முயற்சி முன்னேடியானது. வரவேற்கப்பட வேண்டியது.

மொத்தமாக எழுபத்தாறு கவிதைகளை தண்ணுள் கொண்டது “கூடைக்குள் தேசம்” இதில் பன்னிரு கவிதைகள் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்வோடு தொடர்பு என்பது கவனிப்பிற்குரிய விசேட அம்சம் ஆகும். இருபதிற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் ‘சாட்சிகளுக்கு’ கவிஞர் கொடுக்கும் புதிய கருத்துப் பரிமாணங்கள் ஆகுகின்றன. கூடிய அளவு இவ் உலகின் இயற்கை, இயல்புக் காட்சிகளே முரளிதாரனிடம் புதிய கருத்துப் பரிமாணங்கள் ஆகுகின்றன. வாசகனின் கற்பனை, கருத்து நிலை என்பவற்றிற்கு ஏற்பகுத்துக்களை வேறு வேறுகப் பெறக்கூடிய வகையிலான கவிதைகளும் இத் தொகுதியுள் காணப்படுகின்றன. சில கவிதைகள் ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துக்களைக்கொண்டு ஒருக்குமோ? எனச் சிந்திக்கத் தூண்டும் வகையிலும்

நூல்
வினாக்கள்

அமைந்தல்ளன. சில கவிதைகள் என் நெஞ்சை ஆழப் பாதித்தன. அவற்றை வாசகரோடு பகிர வது பயனுக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

“மணமகளின் ஆங்கக் குறை

நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டதே!

தங்கம்”

இக் கவிதையில் கவிஞர் பெண்ணின் அங்கத்தில் இல்லாத அழகை தங்கத்தைக் கொண்டு ஈடுசெய்வதைக் கூறுகின்றார். இக் கவிதையை வாசிக்கும் பொழுது நம்மை அறியாமலே நம் மனம் சேக்கிழார் சுவாமி அவர்கள் பாடிய காரைக்கால் அம்மையார் புராணத்தின் கவி வரிகளைத்தே ஒடிச செய்து விடுகின்றது. தங்கத்திலும் ஒளிர்வு மிக்க புனித வதியாரின் அங்கச் சிறப்பிற்கு கொஞ்சம் கூடப் பொருத்தம் அற்றவன் பரமதத்தன் என்பதைச் சேக்கிழார் திருமணத்திற்கு மனமகனாக வந்த பரமதத்தனின் மணக்கோலத்தைக் கூறும் பொழுது “மனவனியின் எழில் விளக்கி” என நவீனமாகக் கூறி விடுகின்றார். இந்தச் சுவையையே நாம் மேற்படிக் கவிதையிலும் காண்கின்றோம். மேலும் அங்கத்தில் இல்லாததை தங்கத்தால் நிரப்பும் செல்வர்களையும் அதே பொழுதில் அங்கமே தங்கமாக இருப்பினும் ஒரு ‘அவரை’ பெறமுடியாது அவதியுறும் ஏழைப்பெண்களையும் இக் கவிதை நம் மணக்கண்முன் கொண்டு வருகின்றது.

“வயிற்றை மிகையாக நிறப்பி

வாந்தி எடுத்தது துப்பாக்கி

சமாதானம் பட்டினி”

துப்பாக்கிகளைக் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போய் நிற்கும் இலங்கை மக்களின் மனை நிலையை மிகக் குறுகிய மூன்றடிக்குள் முரளி தரன் சித்தரித்தது வெகு அற்புதம் என்றே எனக்குப் படுகின்றது.

இவ்வாறு இத்தொகுதியில் வரும் கவிதைகள் இலக்கம் 14, 24, 29, 40, 47, 74 ஆகிய கவிதைகள் ஏதோ ஒரு வகையில் நெஞ்சைத் தொடவே செய்கின்றன.

மலையகம் பற்றி வரும் கவிதைகளுள் பல ‘இறப்பதற்காகவே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும்’ கொட்டப் பாட்டாளிகளுக்காக நம் மனதை இழக்கச் செய்து ஆத்திரப் படவைக்கின்றன.

“தேயிலைக் காட்டு துயர் மூச்சில் கரிந்தன மனிதங்கள்

நின்றன மரங்கள் - என எழுதி எம்மையும் சோகப் படுத்தும் முரளிதரன் அந்த தேயிலைக் காட்டு மனிதர்களிடம் வெறும் துயரத்தை மட்டும் காணவல்லை.

“எச்சரிக்கை! மலைகள் மீது

நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன

எரிமலைகள்” - எனக் கூறுவதின் மூலம் தேயிலைக் காட்டுச் சனங்களுக்காய் எம்மையும் எழுந்து நிற்கச் செய்து விடுகின்றார்.

“காட்சிகளுக்கு” தான் காணும் கருத்துப் பெறுமானங்களைக் கொடுக்கும் முரளிதரனின் கவிதைகள் போதிய அளவு என்னைக் கவரவில்லை. அவற்றை இதைவிடக் கண்தியும், ஆழமும் ஆக்கி இருக்கலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். எவ்வாறுயினும் மலையகத்தில் இருந்து மூளைவிட்ட ஒருவர், இளைய தலை முறையினர், அன்னிய மொழி ஒன்றின் கவிதை வடிவத்தைத் தமிழில் சுவற்றச் செய்ய முயற்சித்து நிற்பவர் அந்தவகையில் ச. முரளிதரன் முயற்சிகள் தொடரட்டும் வரைட்டும்!

அன்பிருந்தால் பெரும் குறைகளைக் கூட பொறுத்துக் கொள்ள முடியும். அன்பு குறைந்து போய் விட்டால் சிறிய குறைகள் கூட மாபெரும் குறையாகத் தெரியும்.

வேலஸ் நாட்டுப் பழமொழி

விவிலியப் புதிர் - 10

இஸ்ராயேல் மக்களின் அடிமை வாழ்வையும், அடிமைத்தனத்திலிருந்து இறைவன் அவர்களை மீட்டு வாக்களிக்கப்பட்ட நாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும் பயணத்தைப்பற்றி (யாத்திரை பற்றி) விபரிப்பகே யாத்திராகமம். மீட்புச் செயல்களோடு தொடர்புள்ள சிலரின் குறிப்புக்களைத் தருகிறோம். அவர்களை அடையாளங் காணுங்கள் பார்ப்போம்.

- 1) மருமகனுக்கு அறிவுரை வழங்கிய மாமனூர்
- 2) மோயிசனேடு தர்க்கம் செய்த மன்னன்
- 3) செங்கடலீக் கடந்தபின் ஆண்டவரைப் புகழ்ந்து பாடிய பெண்
- 4) மோயிசனின் வாரிசகள்
- 5) திக்கு வாயும் மந்தநாவும் உள்ளவன்
- 6) எபிரேயப் பெண்களுக்கு மருத்துவம் பார்த்த மருத்துவிச்சிகள்
- 7) மோயிசனுக்குத் துணையாக இறைவன் அனுப்பிய மனிதர்
- 8) மோயிசனுக்குப் பெயரிட்டு வளர்த்தவள்
- 9) மோயிசனின் கோத்திரம்
- 10) மோயிசனின் வாழ்க்கைத் துணைவி

பெயர்:

முகவரி:

பரிசு: 50/-, 25/-

முடிவுத் திகதி: 30 . 06 . 89

விவிலியப் புதிர் - 8

முடிவுகள்

1. மெல்கி செதேக்
2. எசாயு
3. இஸ்மாயில்
4. லோத்
5. பெஞ்சமின்
6. ஈசாக்
7. யாக்கோபு
8. ஆபிரகாம்
9. சூசை
10. தாரே

பரிசு பெறுவோர்:

1ம் பரிசு :

நிரஞ்ஜனி ஜோன்
96/4 திருமலை வீதி
மட்டக்களப்பு.

2ம் பரிசு :

A. ஞேஸ் லீமா
உபதபாற் கந்தோர்
வங்காலை
மன்னார்.

பாராட்டுப் பெறுவோர்

1. தோமா ஸ்பெக்
221, டைக் வீதி
திருகோணமலை
2. பேதுரு அன்ரன் மேரி
வீச்சுக்கல்முனை
மட்டக்களப்பு.
3. C. சுதா யேசுதாசன்
312, மஞ்சனம், நாவற்குடா,
மட்டக்களப்பு.
4. S. C. ஜெயக்குமார்
35, அதிகார் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

5. J. சாந்தா கருஸ்
167, டைக் வீதி,
திருகோணமலை.

பங்குபற்றியவர்கள்: 64

சரியான விடை அளித்தோர்: 31

அனைவருக்கும் எமது நன்றி

- : என்ன கனகம்மாக்கா .. விடஞ்சதும் விட்யாததுமா சிரிச்ச முகத்தோட ஓடி வாறீங்க...
- : அதிசயக் கனவொண்டு கண்டனேன் பிள்ளை.
- : என்னண்டுதான் சொல்லுங்களன்.
- : எங்கட விதானையார் ... “எங்கு ‘கொமிசன்’ ஒன்டும் வேணும் நாலாயிரத்தையும் நீங்களே எடுங்க” எண்டு சொன்னதாக் கனவு கண்டன்.

கலைமனி

சந்திரா பாதர் என்ற

சரிதம் நிதம் வாழும்!

நிலாதமிழினதாசன்

பொன்னுடலீற் குண்டுகளோப் புகுத்தித் துளோத்தார்கள் !
குமுகத்தின் விழிக்கதவம் முடித் துயில் வைத்தார்
என்ன செய்தும் என்ன இயா ! எங்கள்ருட் சந்திராவை
ஏச் பிரான் பாதையிலே எங்கே பிசுக வைத்தார் ?
மின் வூமைர் பேரராளியால் மேதினியிலேவன்றனறும்
“விண்மீன்கள்”, சண்குசிச் சாத்தானைய்ப் போடுயாதுங்கும் !

ஏழைகளின் கண்ணீரை எந்நாலும் தான் துடைத்தார் !
இன்னுமுதப் புன்னைக்கயால் இன்னல் களைந்துவைத்தார் !
வாழை யெனத் தன்வாழ்வின் வரலாறு தான் சுமைத்தார் !
வஞ்சுசுமிலா நெஞ்சுத்துள் “வள்ளவலடி” தான் சுமந்தார் !
கோழைக்களோ “பதக்கமேன்”, குண்டுகளைப் படிய வைத்தார் !
குவலயத்தில் ஓளிர வைத்தார்
வெள்ளைப் புழுமீது வேவெலைந்த சியாளார்
வீழும் எரி உடுவாய் வீழும் நாட் தூரில்லை !
பிள்ளை முகம்பிது பெருங்கல்லைப் போட்டவர்கள்
கொள்ளொயிட்டு வாழுமுந்த ஏரோதின் ணக்கலைக்
கூட்டம் தலைகவிழ்ந்து கணறக்குவை வழிதேடும்.

அன்போடு வாழுந்த மகான் அழகு விழி மூடி அதிகிறது
“ஆண்டொன்று பெருமுச்சாய்”, அகிலத்தில் உதிர்கிறது
‘என்பும் பிறர்க்குரித்தாய்’ ஏசுக்கான் பொற்சுவட்டில்
இலங்கி நடையாயின்ற இனியநல்லழுகள்
என்று வெமம் திதயத்தில் எழு சட்ராய் ஒளியுமிழ்வார் !
“சந்திரா பாதர்”, என்ற சரிதம் நிதம் வாழும் !

இதயதம் வாழும்

பன்னிரு திங்கள் பரிதிமுன் பனியாய்

காலச் சக்கரத்தில் கழிந்திருக்க
கடவுளின் தூதன்றீ காட்டிய கருணைக்கு
ஈட்டிய பரிசு ஈதென்னே ?
சோதனை ஏற்று வேதனையோடு
சொர்க்கந் தலைக்கே சொந்தமானேய்
நாதனைத் தேடி நி சென்ற வழியை
நாளும் நாம் தேடி அழுகின்றேம்
இதயத்தில் சேகாக் ஓயவில்லை எம்
ஈரவிழி இன்னும் காயவில்லை
உதயத்தைத் தேடும் உள்ளங்களோய்
உமது வரவினைத் தேடுகின்றேம்
என்று முன் இனிய தரிசனைக்காய்
ஏக்கமுடன் இங்கு காச் திருப்போம்
காத்திரிடம் நின்று சாட்சியாயிங்கு
வருவாயோ காட்சி தருவாயோ ?

தொண்டன

|| திருமதி P. சௌலமன்

ନେହାଂଶୁମ

ମୟବ୍ରତିଲା

★ കാമൽ ഇക്ഩേഷിയൻസ്

நன் கண்களை கசக்கி விட்டுக்
 எ கொண்டு மீண்டும் நான்பார்க்கி
 ரேன். நான் காண்பது னவா அன்றேல்
 கற்பனையா? .. இல்லை. கணவுமல்ல கற்பனை
 யுமல்ல, இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டு
 களுக்கு முன் கல்வாரியிலே தன் ஒரே பேரூன
 மகனை மனித இரட்சிப்புக்காகப் பலிகொடுத்து
 ஏங்கிய கன்னிகை மரியாளின் கலங்கிய
 கோலம் என் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றது
 நேற்று நடந்தவைகள் எனக்கு இன்று போல்
 தெரிகின்றது. கால தேவனின் விரைவுதான்
 எத்தனை வேகம் அப்பப்பா... என்றினவுகள்
 சற்றுப் பின்னடைகின்றன.

அன்று அதிகாலை மா தா கோயிலில், மணி ஒசை மங்களமாக ஒவிக்கின்றது. தீபம் ஒளியை வீசுகின்றது. மலர்கள் அழகைச் சொரிகின்றன.

குரு பலி பீடம் வருகிறார். திருப்பலி ஆரம்பம் திருப்பலி வேளையிலே, நினைவுட்டும் வழமையான வார்த்தைகள் “உம் விசுவாசி களுக்கு வாழ்வு மாறுகிறதேயன்றி அழிக்கப் படுவதில்லை.இடமண்ணகவீடுஅழிந் தாலு விண் ணகத்தில் வீடு ஒன்று ஆயத்தமாகி உள்ளது” முடிவாக குரு விண்ணக வாழ்வுக்கு சக்தி ஊட்டும் அழியா ஆன்மீக உணவைத் தான் உண்டு தன் இறை மக்களுக்கும் ஊட்டுகின் ரூர். ஈற்றில் சமாதானத்தில் சென்று வாருங்கள், இறைவனுக்கு நன்றித் திருப்பலி முடிவுற் றது.

நேரம் மின்னலெனக் கடந்து எதிர் பார்த்த மாலைப்பொழுதும் வந்தது. எதிர் பாராத செய்தி ஒன்று கடட்டுத்தீ போல் பரவுகின்றது. இது வதந்தியாக இருக்கக் கூடாதா? .. மனம் அங்கலாய்க்கின்றது.. பங்கு மனையிலே பங்குக்குரு .. என் காதுகளையே என் னால் நம்பமுடியாத நிலை ஒருக்கணம் மங்கள கரமாக ஒலித்த மணியோசை மரண கீதமாக ஒலிக்கின்றதா?... குருவின் தொடர்கின்ற வாழ்வுப்பலி முடிவுற்றதா?... தினமும் திருப் பலியிலே நிலையாமையை நினைவுட்டும் குரு தனக்கு ஒரு முடிவு உண்டு என எதிர்பார்த்த வர்தான்... ஆயினும் இவ்வாரூன் முடிவை எதிர்பார்த்திருக்கவேமாட்டார். எதிர்பார்த் திருக்கவும் முடியாது. இதயம் அங்கலாய்க் கின்றது.

நினையாதவைகளும் எதிர்பாரா தவை
 களுமே வாழ்வில் நடந்தேறிமுடிகின்றன என
 பது எத்தனை உண்மை மீண்டும் மரணகீதம்
 நீருகின்றது .. நடக்கின்றேன். என் கால்கள்
 முன்தள்ள ‘ஓ.. மனிதனே நீ எங்கே
 போகின்றாய் காலையில் மலர்ந்து மாலையில்
 மறையும் மலராய் வாழ்கின்றாய்’... பாடல்
 காற்றிலே கலந்து காதுகளிலே ஒலிக்கின்றது
 என் விழித்திரையிலே நீர்முட்டிக் கரை மீறுகின்
 றது. மேலும் வேசமாக கால்கள் முன்தள்ள
 நடக்கின்றேன் நான், ஆயினும் என் நினைவுக
 ஞம் என்னங்களும் என்னை வேகமாகப்பின்
 தள்ளுகின்றன .. கிமக்கு வெளங்கையிலே மீன்

அருள்திரு சந்திரா பெர்னன்டோ அடிகளின் ஓராண்டு நினைவு

பாடும் தேன்நாடாம் மட்டுமாநசரின் புளியந் தீவுப்பங்குதனில் ஓர் உத்தம கத்தோலிக்க குடும்பம் அதுவாகும், தந்தைபெயர் கிறிஸ்து பிலிப். தாம் பெயர் இன்னுசியா அந்தோனிப் பிள்ளை. இவர்கள் இல்லறத்தின் இரண்டாவது குழந்தையாக 1941ம் வருடம் ஆவணி ஒன்பதாம் நாள் தோன்றியவர் சந்திரா. திருச்சபைச்சட்டப்படி எட்டாம் நாள் திருமுழுக்கு வைபவத்தில் வழங்கிய பெயர் “மார்சல்” என்பதாகும். காலவிரைவில் வீட்டிலே செல்ல மாக அழைக்கப்பட்ட சந்திராவும் குடும்பப் பெயரான பெர்னன்டோவும் இனிந்து பிரபல யமாகியதில் வியப்பெதுவுமில்லை.

கால வெள்ளத்தின் ஐந்தாவது பராயத் தில் பாலகனுக அடி எடுத்து வைத்த சந்திரா மாணுக்கனாக சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்புவரை தாய் மொழியில் சிறபுச் சித்தி பெறுவதற்கு உறுதுணையாக நின்றது மட்டுநெர் புனித மரியநாயகி பாடசாலையாகும். அன்று கிழக்கின் பிரதான கல்வித்தள மாக விளங்கிய புனித மிக்கேஸ் கல்லூரி, இலைஞன் சந்திராவுக்கு ஆங்கிலமொழியில் திறமைத்தேர்ச்சியை ஈட்டிக் கொடுத்தது எனலாம்.

உரியகாலத்தில் ஓளமைக்கல்வியை முடித்துக் கொண்ட சந்திரா சில வருடங்கள் உலகத்துறையில் கடமைபார்க்கத் தொடங்கி னர். தாயின் பாசமும் தந்தையின் பரிவும் சகோதர அன்பும் சேர்ந்த உறவும் சுற்றமும் நிலைந்திருத்தமையால் தமது வளமான வாலி பத்தையும் சிந்தனையையும் உலகின் உல்லாச வாழ்விற்கு திசை திருப்பியிருக்கவேண்டியவர் சந்திரா, ஆயினும் இலைஞனின் நிலைவுகளும் எண்ணங்களுமோ வேறுபாதையை எதிர் நோக்கிச் சென்றன. இந்திய மண்ணில் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகள் (1963 ஆணி 1968 மார்ச்சி) மங்களூர் புனித வளாார் குருத்துவக் கல்லூரி சென்னை திருத்துவக் கல்லூரி இரு இடங்களிலும் முறையே தத்துவ சாஸ்திரக்கல்வி, குருக்களுக்கு இன்றியமையாத இறையியல் கல்வி இவற்றைக்களங்க மறக்கற்றுத் தாய்திருநாடு திரும்பியதும்மட்டு, தாண்டவன் வெளிப்பங்கில் திருத்தொண்ட ராகப் பணிபுரியும் வாய்ப்பினை நன்கு பயன் படுத்தினார்கள் சந்திரா அவர்கள்.

வருடங்கள் பல உருண்டோடின. இக்கட்டுத்தில் முன்னைய திருமலை மட்டுநெர் மறை மாவட்ட ஆபர் மேன்மைமிது இக்கேள்வி யங்கிளெனி ஆண்டகை அவர் களின் மதிப்பிற்குரிய பணிகள் என் நினைவிலக்கொத் தொடு கின்றன. அந்தமாண்பிற்குரிய மகான் இக்கட்டுத்தில் இங்கிலிலையே. என் ஏக்கம் பெருமூச் சாக வெளிப்படுகின்றது. எங்கோ தொலைவில் எம் தந்தை அவர் வாழ்ந்தாலும் கடந்த காலப்பணியின் மூலம் எம் முன்னே நிழலாடு கின்றார் என்பதுமட்டும் எத்தனை உண்மை! அவர் தம்பணிகளின் பார்வையிலே சிறிய ஒரு நிகழ்ச்சி. சந்திரா அவர்களை ஒரு குருவாக மாறுவதற்குரிய ஆலோசனைகளையும் சந்தர்ப்பங்களையும் அளித்தவர் மட்டுமன்றித் தாம் இம்மாவட்டத்தின் ஆயராகப் பணிசெய்த இருபத்தைந்தாவது வெள்ளி விழாவைபவதின் மன்று (21 - 9 - 72) குருத்துவ நிலைக்கு அவர் தம் திருக்கரத்தால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட நான்கு குருக்களில் ஒருவராகும் பேரினைப் பெற்றார்கள் சந்திரா அவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாருகும்.

குருவாக மாறி புனியந்தீவுப்பங்கு புனித மரியாள் பேராலயத்தில் முதல் திருப்பவியை நிறைவேற்றியது இப்பொழுது போல் தோன்றினாலும் பதினாலுவருடங்களைக் கடந்திருக்கிறார்கள் அருட்டத்தை சந்திரா அவர்கள். அக்காலகட்டத்துள் ஆற்றிய பணிகளையும் செயல்களையும் மறைவாவட்டமும் மக்களும் என்றும் மறப்பதற்கில்லை சமயப்பணி பொதுப்பணி இவை தம் இரு விழிகள் எனக் கொண்டு இரவு பகல் பாராது உழைத்தாலும் தம் தூய்மையான குருகுல வாழ்க்கையில் வழுவாது வாழ்ந்து குருகுல வாழ்வினருக்கு குன்றூத் தீபமாகத் திகழ்ந்தார்களே.. மீண்டும் மரண ஒலி என் செவிகளில் இரைவதான வேகம்... என் நடைதளர்கின்றது. அடையவேண்டிய இடம் சிந்தனை தடைப்படுகின்றது. சுற்றுமுன் காட்டுத்தீ போல்பரவிய செய்தியின் நிஜூபத்தை என் விழிகள் காணுகின்றதா? “பங்கு மனையிலே பங்குக்குரு படுகொலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்.” செய்தி ஊரெல்லாம் நாடெல்லாம் பரவியது. அன்று அதிகாலை திருப்பவி நிறைவேற்றிய திருப்பீடத்திலே நிமிர்ந்த தோற்றம், நேர்கொண்டபார்வை

அஞ்சாத நெஞ்சரமும் கொண்ட தலைவர் மீளாத்துயில் கொள்ளுகின்றார். இரு முழுமையான தினங்கள் மக்களின் கண்ணீர் மலர் அஞ்சவி. அவர்களின் இன மதவேற்றுமையற்ற மரியானை அஞ்சவியை என்விழிகள் காணுகின்றன. பெரு முச்ச என்னையறியாமலேயே வெளிப்படுகின்றது. கால தேவனின் விரைவுதான் எதுதனைவேகம். அப்பொ... பன்னிருதிங்கள் காற்றுய்ப் பறந்து ஓடிய நிலை...

கடந்த வருடம் இதே ஆணி ஆரூம் நாள் நினைக்கவே முடியாத பயங்கரமும் கவலையும் சோசமும் சூழ்ந்த அந்தநாள்! எது நடக்கக் கூடாதோ எது நடக்கமுடியாதோ அது நடந்தேறிமுடிந்து இறந்காலமாகி கடந்தகால ஒரு நிகழ்ச்சி என ஆகிவிட்டதா? கிழக்கு இலங்கை வரலாற்று ஏட்டிலே ஒர் அங்கமா?...

எங்கு பிறந்தாலும் எங்குவாழ்ந்தாலும் எந்த வன்செயல் மூலம் உடலைவிட்டு உயிரைப் பிரித்தாலும் கூட அழியா ஆன்மா பறந்து செல்வது கர்த்தரின் நித்திய வீட்டைதோக்கி யேதான் என்பதை சாதாரண மனிதனைவிட வேகமாக உணர்ந்த துறவியில் ஒருவர்- இவை என் உள்ளத்தை உறுத்துகின்றது.

அன்று கல்வாரியில் கண்ணிகை மரியாளின் கலங்கிய கோலம் என் உள்ளத்தைத் தொடு கின்றது. இன்று மரியன்னை தேவாலய முன்ற லின்கல்லறையில் பத்துத்திங்கள் சமந்து பெற்றெடுத்து மனிதப்பணிக்காக அர்ப்பணித்துப் பவியிட்டு ஏங்கும் தாயின் கலங்கியகோலம் என் உள்ளத்தை உருக்குகின்றது.

அன்று ஓர் அறிஞன் கூறினான். ‘தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டு செய்வோர் சாவதில்லை அழிவதில்லை’ ஆம் மனிதப்பணிக்காகத் தம் வாழ்வையும் உயிரையும் கூட அர்ப்பணித்த அடிகளாரும் இறந்தும் இறவாப்புகழ் எய்தி விட்டார். என் இதய அடித் தளத்திலே வார்த்தைகள் வடிவம் பெற்ற நிறைவோடு கல்லறையை விட்டு என் கால்கள் எழுகின்றன. நடக்கின்றேன் நான்.

(முற்றும்)

பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவி திருத்தொண்டராக நியமனம்

பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவியான வண் சகோ T. ஜோசப் ஜஸ்டஸ் அவர்கள் கடந்த 18 - 03 - 1989ல் கண்டிஆயர் அதி வந். ஜோசப் வியான்னி பெர்னன்டோ அவர்களால் திருச்சபையின் திருத்தொண்டனகத் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டார்.

சிலாபம் மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கட்டைக் காடு என்னும் கிராமத்தில் 15 - 03 - 1945ல் பிறந்த இவர் தமது பதினாற்காம் வயதில் மாத்தனை புனித பிரான்சிஸ்கன் துறவற சபையில் கல்வி கற்கும் பொருட்டு இணைந்தார். அங்கு சந்தியாச வார்த்தைப் பாடுகளையும் பெற்ற தோடு யாழி/ கொழும்புத் துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சியையும் முடித்துத் தற்போது கட்டுகல் தோட்டை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பிரிவின் பகுதி அதி பராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

1986ம் ஆண்டு முதல் பிரான்சிஸ்கன் மறைபரப்புச் சபையின் பிராந்தியத் தலைவராகவும் பணியாற்றிவருவதோடு கடந்த மார்ச் மாதம் 4ம் திகதி முதல் மாத்தனை மாவட்ட மறைக்கல்வி இயக்குராகவும் நியமிக்கப்பட்டு பணிபுரிகின்றார்.

தற்போது திருத்தொண்டராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள இவர், இலங்கையில் பிரான்சிஸ்கன் சபை தோன்றிய 150 ஆண்டுகால வரலாற்றில் முதன் முதலாக இப்பதவிக்குத் தெரிவசெய்யப் பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2 நிகள்

புங்கும்

பிரமாதம்

சித்திரைத் தொண்டனில் விரிந்த
‘இளைஞர் அரங்கம்’ பிரமாதம்.

கலையுலகன் அவர்களுக்குப் பாராட
டுக்கள்!

K. D. திருநாதன்
மட்டக்களப்பு.

சிறப்பு

சித்திரைத் தொண்டன் வெகுஜோர்! மதக்கலப்புத் திருமணங்களும் பிரச்சனைகளும் என்ற கட்டுரை சிறப்பாக இருந்தது.

பொன்னுக்கோன் ஜெனவி
வாழ்க்கை பெற்றுன் கண்டல்

ஆவலைத் தூண்டுகிறது

தொண்டனில் தொடர்ந்துவரும் சந்தனச்சிதறல்கள் தொடர்க்கை அடுத்தது என்ன என்று ஆவலைத் தூண்டுவதாக உள்ளது. அதை எழுதிவரும் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கு எமது பாராட்டுக்கள்

M. மனிவண்ணன்
பாலையூற்று

கதையா? நோட்சா?

சந்தனச் சிதறல்கள் தொடர்க்கையில் வரும் உரையாடல்கள் எல்லாம் ஆங்கிலச் சிதறல்களாகவே இருக்கின்றன. இது ஆங்கிலமோகத்தின் விளைவோ? 9ம் அத்தியாயத்தில் மட்டும் 35 சொற்களைச் சேர்த்துள்ளார். இதனால் கதையும் ஒரு பயோ கெமிஸ்றி நோட்சாகவே உள்ளது.

கலிஸ்ரா
அம்பாறை

வெளியே வாருங்கள்!

தொண்டன் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வெளியே அதிகம் வருவதில்லைபோல் தெரி கிறது. பயனுள்ள பலவிடயங்களைத் தாங்கி

வரினும் அது பலரது கைக்கு இன்னமும் கிடைப்பதில்லை. இதுபற்றி நீங்கள் கொஞ்சம் கவனமெடுக்க வேண்டும். மார்ச் தொண்டன் இதழில் ரெக்ஸ் ஜோசப் எழுதிய கி. பி. 20 ம் நூற்றுண்டில் நல்ல சமாரித்தன் உவமை என்ற கட்டுரை மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது.

க. பிற்றர்
கொழும்பு 13

தாங்கள் கூறுவதில் உண்மை உண்டு. தங்கள் பொறுப்பில் சில பிரதிகளை எடுத்து அறிமுகப் படுத்தலாமே! ஒத்துழைக்கக் காத் திருக்கிறோம்.

(ஆ - ர)

நல்ல அடி

எப்ரல் தொண்டன் வாசித்தேன். நன்றாக இருந்தது. ‘இரவலும் துருவலும்’ எனும் செ. குணரைத்தினத்தின் குறிப்புக்கள், புரியாமல் எழுதுவது புதுக்கவிதை என்பார்க்கு நல்ல சாட்டையடி.

கே. கைலீஸ்நாதன்
நிலாவெளி - 2

போட்டிகளை நடத்தலாமே!

தொண்டன் மாதத்துக்கு மாதம் புதுப் பொலிவு பெற்று வருகின்றது. புதிய எழுத் தாளர்களை ஊக்குவிப்பதில் முன்னணியில் நிற்கிறீர்கள். கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகளை நடாத்தி இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கலாமே!

சிவச்சந்திரன்
மட்டக்களப்பு

மே மாதத் தொண்டன் அட்டையில் எழுத்துக்கள் சிவப்பிலும், மற்றவைகளைப் பச்சையிலும் அச்சாக்கி, தொழிலாளர், மனம் மகிழ்ந்தால் பசுமைப் புரட்சி வளரும் என்று குறிப்பாகக் காட்டியமை மிகவும் நன்று.

மட்டேராம்
மட்டக்களப்பு. ‘இன்பொழில்’

காந்திஸ்கலந்துவரும்

காலம்: 3, 4, 5 - 6 - 89

நேரம்: காலை 5.50 மணி

- கத்தோலிக்கன்றசிந்தனை -

வழங்குபவர்: அருள் திரு பி. ஜோசப்

காலம்: 6 - 6 - 89

நேரம்: மாலை 6 - 45 மணி

- சிறுவர் உலகம் -

காலம்: 11 - 6 - 89

நேரம்: மாலை 7.00 மணி

- புதிய உலகம் -

பாடுகளின் மரித்தாயாரின் 150வது ஆண்டு
நிறைவை ஒட்டிய சிறப்புச்சுசித்திரம்.

காலம்: 17, 18, 19 - 6 - 89

நேரம்: காலை 5. 50மணி

- கத்தோலிக்க நற்சிந்தனை -

வழங்குபவர்:

அருள் சகோதரி இராணி மைக்கல்:

காலம்; 20 - 6 - 89

நேரம்: மாலை 6 - 45 மணி

- சிறுவர் உலகம் -

காலம்: 25 - 6 - 89

நேரம்: மாலை 7. 00 மணி

- புதிய உலகம் -

வளைந்த கோடு நிமிர்கிறது (நாடகம்)

எழுதியவர்: எஸ். ஜெயராஜா.

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு: மஸரவேந்தன்:

வாழ்த்துவோம்

இல்லறத்தாதுவராக இறை பணியில்
இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு

27 . 5 . 1989

மறை மாவட்ட ரீதியில் சிறப்பு விழா

12 - 6 - 1989 மாலை 4 - 00மணிக்கு

தாண்டவன்வெளி

பரிசுத்தாவியாகுல மாதா ஆலயத்தில்
நடைபெறும்

திரு/மட். மறைமாவட்ட மறைக்கல்வி

இயக்குனர்.

இச்சன்னிக்கை மட்டக்களப்பு, புனிதாசெபல்தியார் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
தொண்டன் ஆசிரியர் குழுவினரால், 25 - 5 - 89ல் வெளியிடப்பட்டது.